

૩૯૯૪

ક્રિકેટ :

તેની પુસ્તી સમજ

તથા

સર્વે જાતના કાયદા સાથે.

ગુજરાતી ભાષામાં

તરજુમા કરી લખનાર-એક જુના ક્રિકેટર.

— ૧૬૫ —

મુજબ :

પ્રગટ કરનાર જેહાંગીર બેજનજી કરાણી.

પુસ્તકો પ્રગટ કરનાર, વેચનાર, તથા છાપનાર
“ધી સ્ટેન્ડર્ડ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ,” નાં ૧૭, તથા ૧૮,
પારસી બગીચા.

(સર્વે હક્ક સ્વાધીન રાખ્યા છે.)

૨૬૭૪

ક્રિકેટ :

તેની પુરતી સમજ

તથા

સર્વે જાતના કાયદા સાથે.

ગુજરાતી ભાષામાં

તરજુમો કરી લખનાર-એક જુનો ક્રિકેટર.

મુબઇ :

પ્રગટ કરનાર-જેહાંગીર બેજનભાઈ કરાણી.

પુસ્તકો પ્રગટ કરનાર, વેચનાર, તથા છાપનાર
“ધી સ્ટેન્ડર્ડ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ,” નાં ૧૭, તથા ૧૮, પારસી બગ્ગર.

(સર્વે હમ્મ સ્વાધીન રાખ્યા છે.)

The youthful Yeomanry are in the field,--
Their tents are pitched, and every heart beats high
To join the friendly Strife ;--their Stoutest forts
Are Slender wickets ;--all their entrenchments,
A popping and a bowling-crease ; their weapons,
Bats ;--their ammunition, a brace of Balls,
In leathern and tight-fitting jerkins clad.

સાંકળિયું.

ક્રિકેટ	૧
બેટ	૨
દરો	૪
સ્ટમ્પ્સ	૪
પાશાક; પેડસ અથવા ગાર્ડસ; બેટિંગ ગ્લવઝ	૬
ઉલિકેટ કીપીંગ ગ્લવઝ	૭
ક્રિકેટના કાયદા*	૭
સિંગલ ઉલિકેટના કાયદા... ..	૧૬
સરતને લગતા કાયદા	૧૮
બેટસમેન-નવા અને નહાના રમતારાઓને સુચના... ..	૧૮
ફિલ્ડિંગ	૨૬
બોલિંગ	૩૦
રાઉન્ડ આર્મ બોલિંગ	૩૦
ઉલિકેટ કીપર... ..	૩૪
લોંગ-સ્ટાપ	૩૫
પોઈન્ટ	૩૫
શોર્ટ સ્લીપ	૩૬
કવર પોઈન્ટ... ..	૩૬
લોંગ સ્લીપ	૩૬
લોંગ આન	૩૭
લોંગ આફ	૩૭
લેગ	૩૭
મિડ ઉલિકેટ આન એન્ડ આફ	૩૭
થર્ડ મેન અપ	૩૮
મેચ વિષે	૪૧
કલબ રચના વિષે	૪૩
કલબના કાયદા	૪૪

ક્રિકેટ.

ક્રિકેટ (દડાદાવ) ની રમત સઘળી ઈંગ્રેજી ધરબાહરની રમતમાં સર્વથી ઉમદા રમતછે. તેમાં કૌવત, આંખની ચંચળાઈ, ચગની ચપળતા અને વિદ્યા સંબંધી ચતુરાઈ એ બધા ગુણુ જોઈએછે. તે ઉંચ અને નીચ; તવાંગર અને ગરીબ, માટીડા અને છોકરા એ બધા રમેછે; બીજી કોઈ એવી રમત નથી કે જે બહાદુરી, સદ્ગાઈ અને તંદરોસ્તી આપનારા ગુણુ ક્રિકેટની બરાબર ધરાવતી હોય.

ક્રિકેટનું મુળ એટલે તે ક્યારથી શરૂ થયુંછે તે વિષે તકરાર ચાલેછે અને હજુર સુધી કાંઈ નક્કી થયું નથી. કેટલીક સત્તા ઉપરથી માલુમ પડેછે કે તે હાલ એટલે ૧૭૭૦ માં થઈએ બીજાઓ તેનું ખર્ચ સાલ ૧૭૦૦ બતાવેછે અને રેવરંડ જે પૈ ક્રોફ્ટ જેના મતને મોટું માન ધટેછે તે ખાતરી પૂર્વક કહેછે કે તે અસહના વખતથી એટલે ૧૩ મી સદીથી ચાલુછે જે વખતે તે “કલબબોલ”ના નામથી રમાતી હતી. બેશક દડા અને લાકડીથી રમાતી ઘણી રમત આ વખતની પુસ્કળ અગાઉ રમાતી હશે એવું વિચારવું કેવળ સ્વભાવીકછે. ક્રિકેટ, હોકી, રાઉનડરસ અને દડાથી રમાતી તરેહ તરેહની બીજી રમતો એકજ મુળમાંથી નિકળેલીછે.

એવું ધારવામાં આવે છે કે ઉવિકેટસ, અગાઉ બાર ઈંચ ઊંચી હતી અને પહોળાઈમાં બે ફુટ કરતાં ઓછી ન હતી અને કોઈ રમનારને સ્ટમ્પ આઉટ અથવા રન આઉટ કરવા-

ને વાસ્તે ઊવિકેટ કીપરને સ્ટમ્પની વચ્ચે ખાદેલા એક મોટા ખાડામાં દડો મૂકવો પડતો હતો ત્યાર પછી સહેજ ફેરફાર થતાં થતાં તે હાલની સંપૂર્ણ હાલતમાં આવી.

ક્રિકેટ એક એવી રમત છે કે પદવીનો ફેર ન ગણતાં બધા માણસો ઉંચી કે નીચી પદવીના સાથે ભેગા મળીને એક જ મંડળીમાં રમે છે.

ક્રિકેટ તનદરોસ્તીની બાબતમાં ઘણીજ સરસ છે જેઓ ઘણા ખરો આખો દહાડો ઘણાજ કામમાં મગ્યા રહે છે, તેઓને શિયાળાની શીતળ સાંજે એક કલાક ક્રિકેટ રમવાના કરતાં તેઓના જીવને વધારે રમુજ આપનાર અને તેઓના શરીર સંબંધી અવયવોને વધારે તનદરોસ્તી ભરેલું બીજું શું છે. દરેક સ્નાયુ કામમાં આવે છે, શરીરનું દરેક કાણું ખુલ્લું થાય છે, અને જે મહેનત થાય છે તેથી આખા શરીરને ફાયદો થાય છે. અને આપણા શરીર સંબંધી અને મન સંબંધી ભાગો વચ્ચે એવો સંબંધ છેકે ભેળું જે માણસનો સર્વથી ઉમદા ભાગ કહેવાય છે તેને પણ તનદરોસ્તી અને ટેકા મળે છે. પણ આપણને જોઈને સંતોષ ઉપજે છે કે દહાડે દહાડે ક્રિકેટની રમત વધારે અને વધારે વધતીજ જાય છે. નિશાળ અને પાઠશાળાઓના ઘણા ખરા છોકરાઓ આ રમતમાં ભાગ લે છે અને હાલ મુંબાઈમાં ઈંગ્લેન્ડ અને દેશીઓ વચ્ચે ઘણી ગમત આપનારી મેચ થાય છે તેથી એ રમત જોવાને સઘળી જાતના લોકોની મોટી હઠ એકઠી થાય છે એટલુંજ નહીં પણ એ રમત રમવાની ઘણાંકમાં હોંસ અને ઇચ્છા ઉત્પન્ન થાય છે.

વળી એ રમતમાં ઝાઝો ખરચ થતો નથી અને જે મજા અને ફાયદા એ રમતમાંથી મેળવાયે છે તે સાથે સરખાવતાં તે ખરચ કાંઈજ નથી.

ઝેટ.

ઝેટનું કદ લંબાઈમાં ૩૮ ઈંચ છે જેમાં ૨૫ ઈંચ “બ્લેડ” (ઝેટને પહેળા ભાગ)માં જાય છે અને ૧૩ ઈંચ હાથમાં જાય છે.

આથી વધારે મોટા ઝેટ બનાવામાં આવતા નથી તો પણ રમનારની હિંચાઈને માફક આવે એવાં તરેહ તરેહના નાના ઝેટ બનાવામાં આવે છે. ઝેટની પહેળાઈ ૪૧ ઈંચથી વધારે નહીં જોઈએ. આએ કાયદો ૧૭૪૫ માં કરવામાં આવ્યા હતા તેની અગાઉ ઝેટના કદ વિષે કાંઈ કાયદો હતોજ નહીં. તેથી કરીને રમનાર ઝેટની હિંચાઈ અને પહેળાઈ એટલીતા વધારી મૂકતા કે તેથી કરીને ઘણી ખરી આખી હાવિફટ ટાંટા નાંખતા.

૧૭૪૬ ની અગાઉ અજળ તરેહનાં ઝેટ વપરાતાં હતાં જે પછવાડેથી વળેલા કાંઈક અસહના વખતની જમવાનાં કરીને મલતાં આવતાં હતાં. આવા નહીં ફરી શકે એવા ઝેટથી “બ્લોક” કરવું ઘણું ખર્ચ અશક્ય પડતું હતું, પણ જેમ જેમ બોલિંગ સુધરતી ગઈ તેમ તેમ તેમાં કાંઈ ફેરફાર કરવાની જરૂર જણાઈ અને જોઈતા ફેરફાર કરવાથી ઝેટ જેવાં હાલ વાપરવામાં આવેછે તેવાં કરવામાં આવ્યાં.

હાલ ચારથી વધારે જાતના ઝેટ મળે છે. નેતરના હાથાનું ઝેટ, જેના હાથમાં ત્રણ અથવા એક ઉવેલબોનની ચીપ હોય છે અને સાદા મેચના ઝેટ ઉવેલબોનની ચીપવાળા અને નેતરનાં હાથા વાળા ઝેટમાં ખાસ ફાયદા હોય છે. જેને માટે મોટી રકમ ખર્ચવી પડે છે, તો પણ સાધારણ કામને માટે ૩ અથવા ચાર રૂપિયાનું સાદું મેચ ઝેટ જીવાન રમનારાઓને માટે ખસ છે.

સઘળા જીવાન રમનારાઓના મન પર મારે સારીપમે હસાવવું જોઈએ તેઓના જોરના પ્રમાણ પ્રમાણેજ મારે દલકું

ઝેટ વાપરવું એ ધણુંજ અગત્યનું છે. જો તેઓ એક ધણું ભારી
ઝેટ વાપરે તો દડો બરાબર રમવાને જોઈતી ઝડપથી તે તેઓ
ફેરવી શકશે નહીં, અને તેથી ફેરવે રમવાની આગસુ અને
ધીમી રૂપ મેળવશે જે તેઓને તેમની આખી જીંદગી સુધી
વળગી રહેશે. ધણુંજ હલકું ઝેટ પણ એજ પ્રમાણે નુકસાન-
કારક છે. રમનાર એક ધીમો જાણ પોતાની તરફ આવતો જોઈને
તેને જોઈથી મારવા જાય છે. જ્યારે તે “ લોંગગ્રોન ”ના
માથા ઉપરથી જવાને બદલે મિડલવિક્ટના હાથમાં મળથી
ઝીલક જાય છે. કારણ ઝેટ હલકું હોવાથી તે દડાને ધણે દુર
માકલી શકતું નથી.

દડો.

ધણુંજ જુજ ફેરફાર થયો છે, તે સીવાય જ્યારથી
ક્રિકેટ હાલનું ક્રાંદક રૂપ પકડ્યું છે ત્યારથી એક ઢપના એટલે
હાલનીજ ઢપના દડા વપરાતા આવ્યા છે. હાલના વખતના
કાયદા પ્રમાણે દડો ધેરાવામાં ૯ ઇંચથી વધારે ન જોઈએ, અને
વજનમાં પાંચ ઔંસથી વધારે અને સવા પાંચ ઔંસથી
જાણી ન જોઈએ. મેચના દડાઓ હંમેસા ત્રણ સીવણના હોય
છે અને ધણું ફેરવે શા થી તે ૪ રૂપિએ વેચાય છે. પણ
સાધારણ રમતને વાસ્તે એ સીવણના દડા જે ધણું ફેરવે ત્રણ
રૂપિએ મળે છે તે બસ છે અને મોઢા દડાના જેવીજ ગરજ
સારે છે.

સ્ટમ્પ્સ.

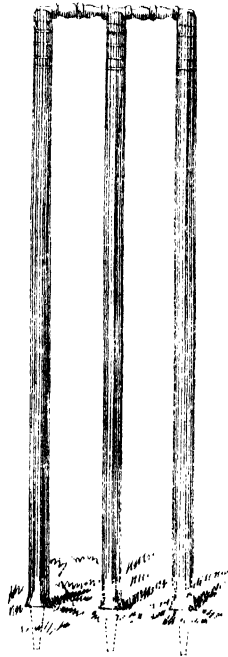
ક્રિકેટના કોઈ પણ ઓગર કરતાં સ્ટમ્પ્સમાં છેલ્લા
૧૫૦ વરસ થયાં વધારે ફેરફાર થયો છે. પહેલવહેલાં સ્ટમ્પ્સ

“બોલ.”

“બેટ.”

“સ્ટમ્પ.”

બે હતી. અને માત્ર બાર ઈંચ ઉંચી હતી અને ત્રીજી જેની લંબાઈ ૨ ફુટ હતી તે તેમના પર આડી મુકવામાં આવતી હતી.

૧૭૮૦ના વરસમાં બે સ્ટમ્પ્સ વચ્ચેની પહોળાઈ ઓછી કરીને ૬ ઈંચી કીધી હતી. અને તેજ વખતે એક “બેલ” લાખલ કરવામાં આવી હતી. ૧૭૮૧ એક ત્રીજી સ્ટમ્પ જોડવામાં આવી અને ઊવિક્રેટસની ઉંચાઈ વધારીને ૨૨ ઈંચ કીધી. ત્રીજી સ્ટમ્પ ઉમેરવાનું કારણ એ કે લમ્પી નામનો તે વખતનો પ્રખ્યાત બૉલરનો બૉલ ત્રણ વખત તે સ્ટમ્પ્સની વચ્ચે નીકળી ગયો. આએ એક બૉલરને માટે ઘણું ગેરવાળખી છે એવું વિચારવામાં આવ્યું અને તેને વધારે સારી જોડવામાં આપવાને માટે સ્ટમ્પની સંખ્યા વધારવાનો ઠેરાવ કીધો.

૧૮૧૪ માં ઊવિક્રેટસની ઉંચાઈ ૨૬ ઈંચ સુધી વધારી અને પહોળાઈ ૮ ઈંચ સુધી વધારી અને ૧૮૧૭માં લંબાઈમાં એક બીજી ઈંચ વધારી એ અને બેલના બે ભાગ કીધા એજ છેલ્લા ફેરફાર થયા છે.

ઘણી ખરી મોટી ક્લબમાં વળી કેટલીક જાળીઓ હોય છે જે રોજની રમતની વખતે લોંગસ્ટોપની મહેનત અને વખત બચાવાને માટે ઊવિક્રેટની પછવાડે ઉભી કરવામાં આવે છે. એ જાળીનાં દોરડાં અને લાકડી મળીને ૧૦ રૂપિયા ખર્ચ થાય છે. વળી ઊવિક્રેટના વચ્ચેનો તફાવત આપવાને ૨૨ યાર્ડ લાંબી એક સાંકળ રાખવાની જરૂર છે. અને બૉલિંગ અને પૉપિંગ ક્રીસની લંબાઈ પહોળાઈ માપવાને એક ચોકડું રાખવાની પણ અગત્ય છે. મેચની વખતે રન કેટલા થયા છે તે જણાવાને એક ટ્રેલી-આફ બોર્ડ, એક તંબુ અને નાના નાના ડબ્બા વાવટા જેથી કરીને જોઈતી જગા ઘેરી લેવાય કે જેથી કરીને જોવા આવનારાઓ છોક અંદર ઘુસી નહીં આવે અને રમતમાં અડચણ નહીં કરે.

પોશાક.

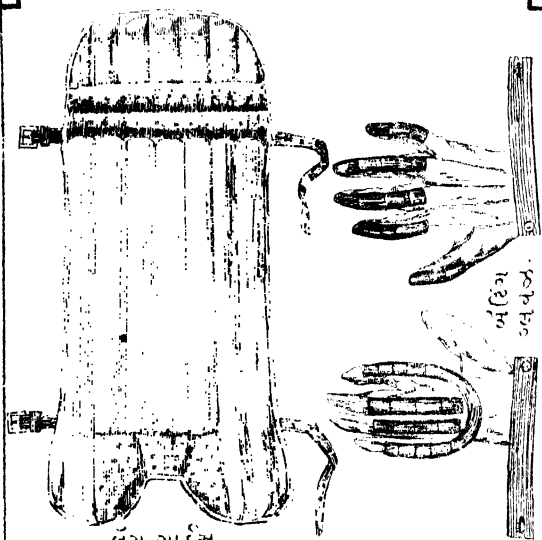
જીવાન રમનારાઓએ રમતી વખતે કેવો પોશાક પહેરવો તે વિષે ઘણીજ સંભાળ રાખવી જોઈએ. સર્વથી સારો અને લાયક પોશાક એ છે કે એક સફેત ફ્લેનલનું પાટલુન, સફેત ફ્લેનલનું ખમીસ અને તડકો નહાં લાગે માટે એક મોટી ગોળ ટોપી. તે સાથે જોડે તેની તદન અગત નથી. તોપણ જો સફેત જુટ તેની તળીએ જોઈતા “સ્પાઇક્સ” ઘાસવાળી જમીન ઉપર પગ સરી નહી જાય તે માટે ખીલા જેવા આવે છે, તે હોયતો સારો.

પેડસ અથવા ગાર્ડસ.

પેડસ અથવા ગાર્ડસ રમતી વખતે દડો પગ પર લાગે નહીં માટે પગના બચાવ ખાતર બનાવેલાં હોય છે. તે જ્યારથી રાઉન્ડ હેન્ડ બૉલિંગ દાખલ કરવામાં આવી ત્યારથી વાપરવામાં આવે છે. અને હાલના વખતમાં તે વગર રમવું એ ખરેખર મુશ્કેલ કામ છે. તે બે ત્રણ જાતના થાય છે તેમાં સરસ જેને બે આમડાના પટાઓ હોય છે અને જેને ઘોડે ઘોડે દુર ફાણા હોય છે, જેથી કરીને રમનાર જોઈએ તેટલું બેચીને મજબુત બાંધી શકે.

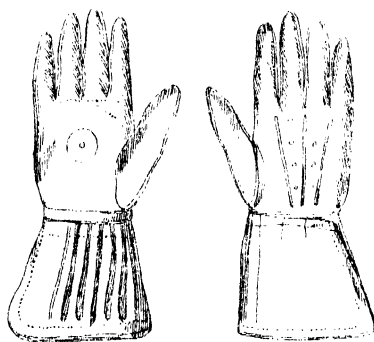
બૅટિંગ ગ્લવઝ.

આ મોજાને હમણા હથેલી તરફનો ભાગ રાખ્યા વગર બનાવામાં આવે છે જેથી કરીને રમનાર જો તેની હથેલી મોજાથી હંકાયેલી હોય તેના કરતાં વધારે મજબુત રીતે બંધ પકડી શકે છે. બેઉ હાથ પર જુદે જુદે ઠેકાણે રબર મુકવામાં આવે છે મુખ્ય કરીને ફૂર બે અંગુઠા પર જેવામાં આવશે. ડાબો અંગુઠો જે બંટના હાથાની હંમેશાં પછવાડે આવે છે તેને કાંઈ બચાવની જરૂર નથી, પણ ડાબા હાથનો પાછલો ભાગ

લેગ ગાર્ડ્સ.

બેટિંગ
ગલવઝ.

“ઉલ્કેટ - ક્રીપીંગ ગલવઝ.”

જે બૉલરની સામે આવે છે તે રબરના અર્ધ વર્તુલથી ઢંકાયેલો છે. અને જમણા હાથના આંગળાં કરતાં તેના આંગ-
લાં પર રબરની પટીઓ લાંબી હોય છે. જેઓ બેટિંગ પ્લવઝ
વાપરવાની સામે હોય તેઓ એવું કહે કે તેથી કરીને દડો તેને
લાગીને ઢિછળે છે અને રમનાર ઝીલાઈ જાય છે. જે કે આ
વાત ખરી છે તો પણ એવું કદાચજ નથી છે. જે દડો ઘણા
જોરથી તેને લાગીને હવામાં ઊંચે જાય અને રમનાર ઝીલાઈ
જાય તો એવું શું બનવા જોગ નથી કે જે આંગળાંના બચા-
વમાં મોજી નહીં હોતે તો તે જોરના દડાથી આંગળાં ભાગી
ગયાં હોત.

ઉવિકેટ કીપીંગ પ્લવઝ.

આ મોજાં વગર ઉવિકેટ સારી પેઠે રાખવાને તબવીજ
કરવી એ મૂખીઈ ભરેલું છે તેટલા માટે જીવાન રમનારાએ
મોજાં વગર એ કામ કરવાને ઉછડ થવું ન જોઈએ. ડાખું અને
જમણું મોજી એક સરખું આવે છે તેથી તેનો પાછલો અને
આગલો ભાગ દેખાડવાને માટે તે બે રીતમાં પાડેલું છે.

કેટલાકને હંમેશાં રન માંડવાને માટે છપેલા તાવ નહીં
ખરીદવાને અને તેટલા માટે એક તેનો (પાછલ આકૃતિ જીઓ)
નમુનો આપ્યો છે કે જેથી એક કાગળના તાવ પર લીટી દોરી
તે પ્રમાણે કરવાને અડચણ નહીં પડે.

ક્રિકેટના કાયદા.

નીચે લખેલા કાયદા પ્રમાણે ક્રિકેટની રમત સંબંધે
. ઠેકાણે રમવામાં આવે છે. મેરિલીબોન ક્લબ જેની આ રમતમાં
હંમેશાં મોટામાં મોટી સત્તા ગણાય છે તેઓથી આ કાયદા
. હાલમાં ફરીથી તપાસી સુધારવામાં આવ્યા છે.

૧) દડો વજનમાં પાા ઔસથી ઓછો અથવા પાા ઔસથી વધારે ન જોઈએ. ઘેરાવામાં તે ૯ ઇંચથી ઓછો અથવા ૯ ઇંચથી વધારે ન જોઈએ દરેક (ઇન-ગઝ)ની શરૂઆતમાં દરેક બોરડાવાલા પાસે નવો દડો જોઈએ, તોપણ દરેક ઇનિંગ્સ વખતે નવો દડો કાઢવાનો રેવાજ નથી. મેચમાં એક નવો દડો હોય તો બસ.

૨) બૅટ સર્વથી પહોળા ભાગમાં ૪ ઇંચ કરતાં વધારે ન હોવું જોઈએ; તે લંબાઈમાં ૩૮ ઇંચ કરતાં વધારે ન હોવું જોઈએ.

૩) સ્ટમ્પ્સ ત્રણ જોઈએ અને જમીનની બહાર ૨૭ ઇંચ જોઈએ; બેલ્ડ લંબાઈમાં ૮ ઇંચ હોય છે; સ્ટમ્પ્સ એક સરખી અને પુરતી જાડાઈની હોવી જોઈએ કે જેથી ફરીને તેમાંથી દડો પસાર થઈ શકે નહીં.

૪) બૉલિંગ ક્રિસ સ્ટમ્પ્સની સાથે સીધી લીટીમાં હોવી જોઈએ અને ૬ ફુટ ૮ ઇંચ લંબાઈમાં હોવી જોઈએ, સ્ટમ્પ્સ વચ્ચેવચ્ચેમાં ૮ ઇંચ અને તેની દરેક બાજુએ ત્રણ ત્રણ ફુટ બૉલિંગ ક્રિસ હોવી જોઈએ, એ બૉલિંગ ક્રિસને દરેક છે-ડે બૉલર તરફથી કાટખૂણે એક રીટર્ન ક્રિસ હોવી જોઈએ.

૫) પૉપિંગક્રિસ ઉવિકેટ (સ્ટમ્પ્સથી) ૪ ફુટને છેટે અને તેની સમાંતરે હોવી જોઈએ. લંબાઈમાં તેનો છેડો નથી પણ બૉલિંગક્રિસ કરતાં ઓછી પાડવી જોઈએ જેથી ફરીને બૅટ્સમેન બચારે દડો નાખવામાં આવે ત્યારે તે તેને લાગે નહીં તે માટે તેથી તે દુર રહી શકે.

૬) ઉવિકેટ્સ એક એકની સામાસામી અમ્પાયરે ૨૨ વારને છેટે દાટવી જોઈએ.

૭) એક મેચ રમતી વખતે બેમાંની એક ટાળીને બી-જની સમ્મતી વગર રોળ ફેરવ્યાથી, પાણી સીંધ્યાથી, મટાડું

Cricket Match, at..... between Eleven of..... and Eleven of.....

FIRST INNINGS.					
Order of going in.	Striker.	How out.	Figures as scored.	Bowler.	Total. Remarks.
1.	J. Jones	c Brown.	22211		8
2.	F. Thompson.		1114		
3.					
4.					
5.					
6.					
7.					
8.					
9.					
10.					
11.					
<div> <div>Byes.</div> <div>Leg-Byes.</div> <div>Wide Balls.</div> <div>No Balls.</div> </div>					
Runs at the fall of each Wicket for 100 Runs.					
<div> <div>No. of No. out Total</div> <div>No. of No. out Total</div> <div>Balls. Balls.</div> </div>					

SECOND INNING.

[illegible]

પુરવાથી, ઘાસ કાપ્યાથી અથવા ઠોકવાથી જમીનમાં ફેરફાર કરવાનો કાયદો નથી પણ જે જે ટોળો ઍટિંગમાં આવવાની હોય તે જે કાંઈ વાંધો ન કહાડે તો દરેક ઈનિંગઝ સરઆતમાં જમીન વાળી શકાય અથવા તે ઉપર રોડ ફેરવી શકાય. આ કાયદાની મતલબ એ નથી કે રમતની વખતે ઍટર જ્યાં હોય તેની પાસેની જગા પોતાના ઍટથી ઠોકી સીધી ફરી શકે નહીં. અથવા ઍલર જમીન બીની હોય ત્યારે પોતાની જગા પાસેના ખાડા વેરથી પુરી ન શકે.

૮) વરસાદ પછી અને ટોળીના એકમતથી ઉવિકેટની જગા બદલી શકાય.

૯) ઍલિંગ ક્રિસની પછવાડેની રીટર્ન ક્રીસની અંદરની જગા ઉપર એક પગ રાખીને ઍલરે ઍલ કરવા નેહએ અને ઉવિકેટ બદલવાની અગાઉ ચાર ઍલ કરવા નેહએ અને ઍલરને માત્ર એક ઈનિંગઝમાં બે વાર ઉવિકેટ બદલવા દેવામાં આવશે. એક દલાડાની મંચમાં હમેશાં પાંચ ઍલ કીધા પછી ઍવર કરવામાં આવે છે.

૧૦) ઍલ કરવા નેહએ, જે ઍલ ફેંકે અથવા નાખે તો અમ્પાયર “ નો ઍલ ” કરશે.

૧૧) જે ઉવિકેટ તરફથી ઍલર ઍલ કરતો હોય તે ઉવિકેટ તરફના ઍટરે જે ઉવિકેટની બાજુએ ઍલર કહે તે બાજુએ ઉભુ રહેવું નેહએ.

૧૨) જે ઍલર એવી રીતે ઍલ કરે કે તે ઍટસમનના હાથ ન પહોંચે એટલે જાણેથી તેના માથા ઉપરથી જાય અથવા એટલો ઍલ આડો જાય કે તેનાથી તેને પહોંચી ન શકાશે એવું જે અમ્પાયરના વિચારમાં આવે તો પુછ્યાથી અથવા પુછ્યા વગર જે ટોળી દાવ લેતી હોય તે ટોળીના રનમાં એક વધારે હિમેરવાને તે કહેશે. અને તે રન “ઉવાઇડ ઍલ” તરીકે જાણવામાં

આવશે. એવા બોલો ચાર અથવા પાંચ બોલમાંના એક તરીકે ગણવામાં આવશે નહીં. પણ જો બેટસમેન કોઈપણ રીતે તે બોલની પહેાંચમાં જઈ શકે તો તે રન ગણવામાં નહીં આવશે.

૧૩) જો એક બોલર એક “નો બોલ” કરે અથવા “ઉવાઈડ બોલ” કરે તો બેટસમેનથી બેટલા રન લેવાઈ શકાય તેટલા લઈ શકે અને રન આઉટ સિવાય બીજી રીતે આઉટ કરી શકાય નહીં. પણ હરકોઈ બીજી રીતે રન ન લેવાઈ શકાય તો “નો બોલ” અથવા “ઉવાઈડ બોલ” કરવાથી એક રન “નો બોલ” અથવા “ઉવાઈડ બોલ” જે થયો હોય તે પ્રમાણે તેમાં એક રન ઉમેરી શકાય. જો બેટસમેનના ખોશાકને અથવા તેના હાથ સિવાય તેના શરીરને દડો લાગ્યાથી આડો જ્યાથી એક રન મળે તો તે રન અમ્પાયર “લેગ બાઈ”માં ઉમેરવા કહેશે.

તોપણ જો બેટસમેન “નો બોલ” અથવા “ઉવાઈડ બોલ” ની બે અથવા વધારે બાઈસ કરે તો બે અથવા વધારે બાઈસ ઉવાઈડ તરીકે ફક્ત લખી ગણવામાં આવે છે (ધણાંક જીવાન રમનારાઓને “ઉવાઈડ બોલ”ની એક બાઈ કરવાની ટેવ હોય છે પણ તે વિચારતા નથી કે ઉવાઈડ બોલનો એક રન તો મળી ચુકો અને જો તેઓ એક બાઈ દોડવા જાય તો વધારે કોઈ પણ લાભ હાંસલ કર્યા વગર તેઓ રન આઉટ થવાની વાસ્તીમાં રહે છે.)

૧૪) દરેક ઇનિંગ્સની શરૂઆતમાં અમ્પાયર “પ્લે” કરીને બોલશે તે વખતથી તે દરેક ઇનિંગ્સની આખેરી સુધી કોઈ પણ બોલરને ટ્રાયલ બોલ કરવા દેવામાં આવશે નહીં. આએ કાયદો કદાચ જ અમલમાં લાવવામાં આવે છે કારણ કે દરેક નવા બોલરને ધણુકરીને ત્રાયલ બોલ કરવા દીધામાં આવે છે જોકે તેને ઉવિકેટ આગળ કરવા દેવામાં આવતો નથી.

૧૫) જો બેમાંની એક બેલ બોલ કરવાથી પાડી નાખ-

વામાં આવે અથવા એક સ્ટમ્પ જમીનમાંથી કહાડી નાખવામાં આવે તો તે રમનાર આઉટ થાય છે.

૧૬) અથવા જો બૉલ બેટના ફટકાથી અથવા હાથને લાગ્યાથી (પણ હાથના કાઠાં નહીં) જમીનને લાગ્યા વગર ઝીલાય તો તે રમનાર આઉટ થાય છે પણ તે બૉલ ઝીલનારના શરીરને લાગે તો શીકર નહીં.

૧૭) અથવા જો ફટકો મારતી વખતે અથવા દડો રમતમાં ચાલુ હોય તે વખતે રમનારના બંને પગ પૉપિંગ ક્રિસથી અલગ હોય અને જો તેનું બેટ પૉપિંગ ક્રિસની અંદર મુક્યું ન હોય અને તેની ઉવિકેટ નાખી દીધી હોય તો તે રમનાર આઉટ થાય છે.

૧૮) અથવા જો ફટકો મારતી વખતે તે ઉવિકેટને મારે તો તે રમનાર આઉટ થાય છે.

૧૯) અથવા જો દોડવાના અથવા હરકોઈ બીજા બાલાનાથી બેમાંનો એક પણ રમનાર દડો ઝીલવામાં અટકાવ કરે તો તે દડો મારનાર આઉટ થાય છે.

૨૦) અથવા જો દડાને એક વાર ફટકો માર્યો હોય અને જો તે બાણી બેટને તેને ફરીથી મારે તો તે રમનાર આઉટ થાય છે (આની મતલબ એમ નહીં કે પુરતા બેટથી બ્લોક નહીં થયાથી જો દડો અંદર ઘુસતો હોય તો તે રમનાર પોતાની ઉવિકેટ આગળથી દડો બહાર ખસેડી કાઢાડવાને દડાને મારી શકે નહીં.)

૨૧) અથવા જો રન કરતી વખતે રમનાર હાથમાં બેટ મુદ્દાં પોતાના બેટ અથવા પોતાના શરીરનો કોઈ ભાગ પૉપિંગ ક્રિસની ઉપર મુકે તેની અગાઉ હાથમાં બૉલ લેધને દડો નાખવાથી ઉવિકેટ નાખી દેવામાં આવે તો તે રમનાર આઉટ થાય છે પણ જો બંને બેટ પડી ગઈ હોય તો એક સ્ટમ્પ જમીનમાંથી ઉખેડી નાખવી જોઈએ.

૨૨) અથવા રમનારના પોશાકના કોઈ પણ ભાગથી ઉવિકેટ પડી જાય તો તે રમનાર આઉટ થાય છે.

૨૩) અથવા જો દડો રમતમાં હોય તે વખતે રમનાર સામેની ટોળીની અરજ વગર દડાને હાથ લગાડે અથવા દડો હિંચકે તો તે રમનાર આઉટ થાય છે.

૨૪) અથવા જો રમનાર પોતાના શરિરના કોઈ/પણ ભાગથી દડો અટકાવે, જે બાહર તરફની ઉવિકેટ આગળના અમ્પાયરના વિચારમાં એવું કે આવે ત્યાંથી સીધી લીટીમાં રમનારની ઉવિકેટ આગળ જઈને તેને લાગતે તો તે રમનાર આઉટ થાય છે.

૨૫) જો દોડતી વખતે એક રમનાર એકબીજાને પસાર કરી ગયા હોય તો જે ઘણીએ જે ઉવિકેટ પાડી નાખી હોય તે તરફ, દોડતો હોય તેજ આઉટ થાય છે.

૨૬) દડો ઝીલ્યો હોય તો જે રન થયા હોય તે ગણવામાં આવતા નથી.

૨૭) જો કોઈ રમનારને “રન આઉટ” કરવામાં આવે તો જે રન તે અને તેનો સાથી કરવાની કોશીસ કરતા હતા તે ગણવામાં આવતો નથી.

૨૮) બોલ બોવાઈ ગયો એ માલમ પાડવામાં આવે તો તે દડો રમનારને ૬ (છ) રન મળે છે પણ દડો બોવાઈ ગયો એમ બોલ્યા આગમજ ૬ (છ) કરતાં વધારે રન કીધા હોય તો જેટલા રન કીધા હોય તેટલાજ રન તે દડો રમનારને મળે છે.

૨૯) દડો “ઉવિકેટ કીપર” અથવા બેલનારના હાથમાં બરાબર ઠરયા પછી તે દડો મુએલો ગણાય છે, પણ બ્યારે બોલર બોલ કરવા જતો હોય તે વખતે તેની ઉવિકેટ તરફનો રમનાર એવો દડો ખરેખર કરવાની અગાઉ પોર્પીંગ ક્રિસની

બહાર જાય તો તેજ બાહર તેને આઉટ કરી શકે. પણ ૨ ૧મ કાયદા પ્રમાણે તે રમનાર પોતાના હાથમાં પકડીને પોતાનું બેટ અથવા પોતાના શરીરનો કોઇપણ ભાગ પોપિંગ ક્રીસમાં મુકે તો તે આઉટ થતો નથી.

૩૦) સામેની ટોળીના અનુમત વગર બીજો રમનાર અંદર રમવા આવ્યા પછી પહેલા રમનારથી પોતાની ઉવિકેટ છોડી જવાય નહીં અને પોતાનો દાવ પૂરો કરવાને પાશ્વ અવાય નહીં.

૩૧) સામેની ટોળીના અનુમત વગર કોઇપણ બાબતમાં કોઇ પણ બદલીને બીજા માણસને બદલે ઉભો રહેવા અથવા ઉવિકેટની વચ્ચે દોડવા દેવામાં આવશે નહીં અને જો કોઇ માણસને બીજાને બદલે દોડવા દેવામાં આવે તો જ્યારે દડો રમતમાં હોય ત્યારે જો ૧૭માં અને ૨૧માં કાયદામાં કહ્યા પ્રમાણે જો તે રમનાર અથવા તેનો બદલી, બેમાંથી એક પણ, પોપિંગ ક્રીસની બહાર હોય તો તે રમનાર આઉટ થાય છે.

૩૨) સઘળી બાબતમાં જ્યારે એક બદલી આપવામાં આવે ત્યારે ક્રિયા માણસે બદલી તરીકે કામ કરવું અને તેણે કંઈ ફિલ્ડ અથવા જગા સાચવવી તે વિષે પણ સામેની ટોળીનું અનુમત મેળવવું જોઈએ.

૩૩) જો કોઇપણ ફિલ્ડપર ઉભો રાખેલો માણસ દડાને પોતાની ટોપીથી અટકાવે તો દડો મુએલો ગણાશે અને સામેની ટોળીનાં રનમાં પાંચ ઉમેરવામાં આવશે ને જો કાંઈ રન કરવામાં આવ્યા હોય તો બધા મળીને માત્ર પાંચજ મળશે.

૩૪) ઉવિકેટ કીપરે સ્ટમ્પ આઉટ કરવાને માટે જ્યાં સુધી દડો ઉવિકેટને પસાર કરી બહાર નહીં આવે ત્યાં સુધી દડો પકડવો નહીં. તેણે જ્યાંસુધી દડો બાહરના હાથમાંથી બહાર જાય ત્યાંસુધી હાલવું નહીં તેણે કોઇ પણ પ્રકારના ઘોંઘા-

૮૪) રમનારને અડચણ કરવી નહીં અને જો તેના શરીરનો કોઈ પણ ભાગ ઉવિકેટની ઉપર અથવા અંદર હશે અને જો કોઈ ઉવિકેટને લાગે તો પણ તે રમનાર “નાટ આઉટ” એટલે આઉટ થશે નહીં.

૮૫) દોઢ માર્યા પછી રમનાર પોતાની ઉવિકેટ પોતાના જોડથી અથવા ૨૩મો કાયદો નહીં તોડાય એવી રીતે પોતાના હાથ સિવાય પોતાના શરીરના કોઈ પણ ભાગથી બચાવી શકે.

૮૬) અમ્પાયર વાજળી અને ગેરવાજળી રમતનો માત્ર સુકોદો કરનાર છે. અને સધળા વાંધાનો પોતાની ઉવિકેટ તરફના દરેક અમ્પાયરથી નિવેડો કરવામાં આવશે પણ દોઢ કીલાય તે બાબતમાં જો જો બાબુએથી દોઢ કીલા હોય તે બાબુનો અમ્પાયર પોતાનો સુકોદો આપવાને પુરતી રીતે બરાબર નહીં જોઈ શકે તો તે બીજા અમ્પાયરને અરજ કરે જોના મતથી નિવેડો આવવો જોઈએ એટલે તેના મત સામે વાંધા થઈ શકે નહીં.

૮૭) સધળી મેચમાં અમ્પાયરે ઉવિકેટ બરાબર દાટવા જોઈએ અને બેડની ટોળીના કયા ને કોણે પહેલા દાવ લેવા જરૂર તે વિષે રૂપિઓ અથવા કાંઈ બીજા સિક્કો ઉછાળી નક્કી કરવું જોઈએ. દરેક ટોળીએ પહેલો દાવ લીધા પછી અમ્પાયરે ઉવિકેટ બદલવી જોઈએ.

૮૮) અમ્પાયરે એક આઉટ થયા પછી બીજાને અંદર આવવાને બે મિનિટ આપવી જોઈએ. અને બધાનો દાવ પુરો થયા પછી બીજા ટોળીને અંદર આવવાને દશ મિનિટ આપવી જોઈએ. જ્યારે અમ્પાયર “બે” કરીને કહે અને જો ટોળી રમવાને ના કહે તો તે ટોળી હારી ગયલી કહેવાય.

૮૯) સામેની ટોળીમાંનાઓને પુછ્યા વગર અમ્પાયરથી કોઈ પણ રમનારને બહાર જવાને હોકમ કરી શકાય નહીં.

૪૦) પણ જો કોઈ બાલરનો પગ બ્યારે તે બાલ કરતો હોય ત્યારે બાલિંગ ક્લિસની પછવાડે અને રીટર્ન ક્લિસની અંદરની જમીન પર ન હોય તો તેની ઉવિકેટ તરફના અમ્પાયરે વગર પુછવે “નો બાલ” કહેવું જોઈએ.

૪૧) જો બેમાંનો એક રમનાર “શોર્ટ રન,” એટલે જોઈએ તે કરતાં ટુંકો રન, કરે તો અમ્પાયરે “શોર્ટ રન” ટુંકો રન કરીને બુમ પાડવી જોઈએ (તે રન અલબત્ત ગણવામાં આવશે નહીં.)

૪૨) કોઈ પણ અમ્પાયરને સરત મારવા દેવામાં આવશે નહીં.

૪૩) ૪૨મો કાયદો તોડે તે સિવાય કોઈ પણ અમ્પાયરને બેડ ટોળીના એક વિચાર વગર મંચની વખતે બદલાય નહીં અને જો ૪૨મો કાયદો તોડે તો તે તોડનારને બેમાંની એક પણ ટોળી કાઢી મૂકી શકે.

૪૪) ચાર અથવા પાંચ બાલ કીધા પછી અમ્પાયરે “ઓવર” કરીને કહેવું જોઈએ પણ જ્યાંસુધી દડો ઉવિકેટ કીપર અથવા બાલરના હાથમાં બરાબર આવી ઠરે નહીં ત્યાં સુધી તેણે “ઓવર” કહેવું નહીં અને ત્યારે તે દડો મુએલો ગણાશે પણ જો એવો વિચાર આવે કે બેમાંનો એક રમનાર આક્રિષ્ટ છે તો બીજો દડો કરયાની અગાઉ પુછવું જોઈએ અને બીજો દડો કર્યા પછી પુછવું નહીં.

૪૫) દડો કીધો કેં તરતજ “નો બાલ” કહેવાને અને દડો જેવો મારનારની આગળથી જાય તેવોજ તરતજ “ઉવાઈડ બાલ” કહેવાને અમ્પાયરે મુખ્યત્વે કરીને સંભાળ રાખવી જોઈએ.

૪૬) જો ટોળી બીજી અંદર ગઈ હોય તે ટોળીના રમનારાઓએ જો પોતાના હરીફ કરતાં ૮૦ રન ઓછા કીધા

હોય તો તે ટોળીના રમનારાઓને ફરીથી અંદર જવું પડશે. પણ માત્ર એકજ દાહાડાંની મંચમાં ૮૦ ને બદલે જો ૬૦ ઓછા કીધા હોય તો તે ૬૦ ઓછા કરનાર ટોળીના રમનારને પાછું અંદર જવું પડશે.

૪૭) જ્યારે રમનારમાંનો એક આક્રિય થાય ત્યારે જ્યાં સુધી બીજો અંદર આવે ત્યાં સુધી કોઈ માણસને બંદ વતે રમવા દીધામાં આવશે નહીં.

ઝેરિલીબોન કલ્પની કમિટી એવી ખાસ રાખે છે કે એક મંચની સરખાતની અગાઉ દરેક બોરડુવાળામાંના એકને મેનેજર (કારભારી) ઠેરવવો જોઈએ અને બદલી વિશેના નવા કાયદા વાજબી રીતે અને એક બીજાના અનુમતથી અમલમાં લાવવા જોઈએ. તેઓની એવી ઇચ્છા છે કે સધળા વાજબી કારણપર બદલી આપવી જોઈએ અને અમ્પાયરે સામેની બાબતના મેનેજરના અનુમતથી થયું છે કે નહીં તે વિષે તપાસ કરવી જોઈએ.

એવી ફરીઆદ કરવામાં આવે છે કે ખરાબર ઉભા રહેવાઈ શકાય તેટલા માટે કેટલાક રમનારામાં ઉવિકેટ આગળ ખાડા પાડવાની ચાલ છે તે અટકાવાને માટે કમિટીનો એવો વિચાર છે કે અમ્પાયરનેજ સત્તા આપવી જોઈએ.

સિંગલ ઉવિકેટના કાયદા એટલે એકજ ઉવિકેટ તરફથી દાવ લે તેના કાયદા.

૧ જ્યારે એક બાબતે પાંચ કરતાં ઓછા રમનાર હોય ત્યારે “ ઓફ ” એટલે સ્લીપની સ્ટમ્પ તરફથી અને લંગની સ્ટમ્પ તરફથી દરેક બાબતેથી સીધી લીટીમાં રર વારને છોડે હદ બાંધવામાં આવે છે.

૨ ફટકો મારનારને એક રન મેળવવાને માટે આ હદની અંદર દડો મારવો જોઈએ પણ જો તે બાલર તરફની સ્ટમ્પને અથવા બૉલિંગ ક્રિસને અથવા બાલરના શરિરને પોતાનું બેટ નહીં લગાડે અથવા બૉલિંગ સ્ટમ્પ અથવા ક્રિસથી દુર નહીં જાય અને ૨૧ માં કાયદા પ્રમાણે પૉપિંગ ક્રિસમાં પાછો નહીં આવે એટલે બે આખા રન નહીં કરે તો તે રન નહીં ગણાય.

૩ જ્યારે રમનાર દડો મારે ત્યારે તેનો એક પગ પૉપિંગ ક્રિસની અંદર જમીન ઉપર હોવો જોઈએ નહીં તો અમ્પાયર “ નો હિટ ” કરીને કહે એટલે તે ફટકો ગણાય નહીં.

૪ જ્યારે એકેક બાબુએ પાંચ કરતાં ઓછા રમનાર હોય ત્યારે “ બાઇઝ ” અથવા (ઓવર ટ્રાઝ) અટલે દડો બરાબર ઉવિકેટ તરફ નહીં નાખ્યાથી રન મળે તે ગણવામાં આવશે નહીં અને ફટકો મારનારને ઉવિકેટની પછવાડે ઝીલી લેવામાં અથવા સ્ટમ્પ આઉટ એટલે પૉપિંગ ક્રિસની બહાર જ્યાંથી આઉટ કરવામાં નહીં આવશે.

૫ ફિલ્ડ પર માણસે દડો એવી રીતે નાંખવો જોઈએ કે તે ઉવિકેટ અને બૉલિંગ સ્ટમ્પની વચ્ચેથી અથવા બૉલિંગ સ્ટમ્પ અને ઠેરવેલી હદની વચ્ચેથી પસાર થાય ; જ્યાં સુધી દડો એમ નાંખવામાં નહીં આવે ત્યાં સુધી દડો મારનાર દોડ્યા કરે.

૬ મારનારે એક રન કીધા પછી જો તે બીજો કરવા જાય તો તે બીજો રન મેળવવાને માટે તેણે બૉલિંગ સ્ટમ્પને બેટ લગાડીને બાલ વચમાંથી નાંખવામાં આવે તે અગાઉ પાછા ફરવું જોઈએ.

૭ ડબલ ઉવિકેટના કાયદા પ્રમાણે બોવાયલા બાલને માટે અથવા ટોપીથી અટકાવેલા બાલને માટે ફટકો મારનારને ત્રણ રન મળે છે.

૮ બ્યારે દરેક બાબુએ ચારથી વધારે રમનાર હોય ત્યારે હદ બાંધવામાં આવતી નથી. સધળી બાબુના ફટકા બા-
દા અને ઓવર ઓઝથી મળેલા રત ગણવામાં આવે છે.

૯ ડબલ ઉવિકેટના કાયદા બાલરને લાગુ પડે છે.

૧૦ દરેક બાલના વચ્ચે એક મિનિટ કરતાં વધારે આપ-
વામાં આવશે નહીં.

સરતને લગતા કાયદા.

૧ બ્યાં સુધી આખી મેચ રમાય નહીં. અથવા હારી
ગયા એમ કરી છોડી દે નહીં ત્યાંસુધી સરતના પૈસા અપાય નહીં.

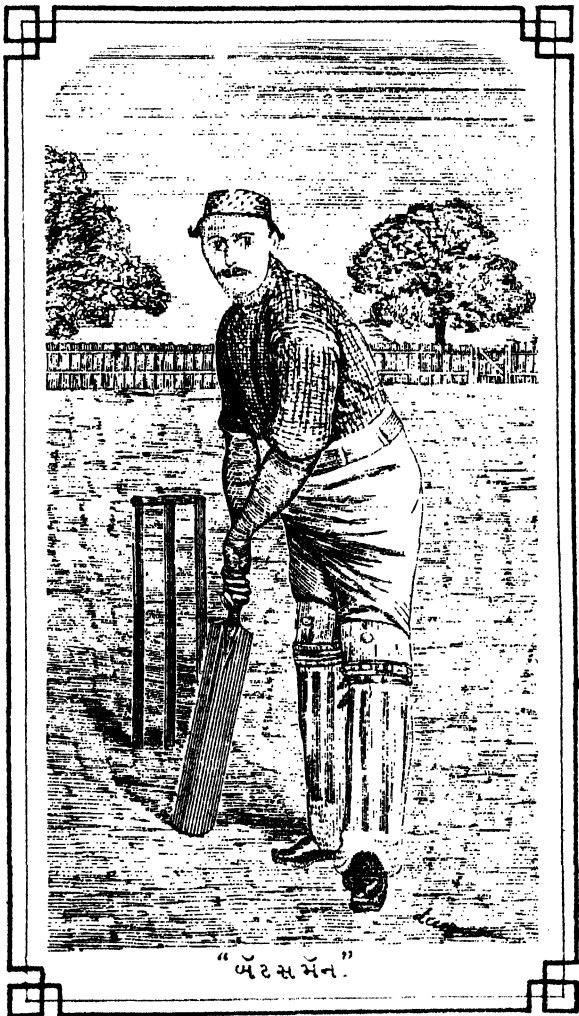
૨) જો બે રમનારાના રનની સરત મારવામાં આવે તો
તે સરત બીજી રીતે કહ્યા વગર પહેલી ધનિંગ્ઝના ઉપર આ-
ધાર રાખે છે.

૩) જો બેક ધનિંગ્ઝની સરત બધી હોય અને જો એક
ટોળી બીજીને એક ધનિંગ્ઝે એટલે ૧૧ ઉવિકેટ મારે તો પહેલી
ધનિંગ્ઝના પરિણામ પ્રમાણે સરત જીતેલી ગણાય.

૪) જો બીજી ટોળી બીજી વખત અંદર જાય તો ત્યારે
બેટ્સમાન રન થયા હોય તે પ્રમાણે તે સરત જીતેલી ગણાય.

બેટસમેન (એટલે દાવ લેનાર)-નવા અને નાના રમનારાઓને સુચના.

બેટિંગમાં (દાવ લેવામાં) પહેલેથીજ વિચાર કરવા
જોગ એ છે કે કદ જાતનું બેટ વાપરવું. ઘણાક નાના ર-
મનારો પોતાથી ઊંચકી શકાય તેના કરતાં ઘણુંજ ભારે બેટ
વાપરવાથી પોતાની રમત બગાડી નાંખે છે. હવે આતો વાત

“ਔਰਸ ਮੈਨ”

ખરીજ છે કે જે હથિઆર એક માણસ ફેરવતો હોય તે હથિઆર ઉપર તેનો પુરતો કાબુ ચલાવવાને તે શક્તિવાન હોવો જોઈએ. એટલે કે જેમ ગમે તેમ તે સહેલાઈથી અને વગર અડચણે તે ફેરવવાને શક્તિવાન હોવો જોઈએ. આસરે બે રતલના વજનનું એક બેટ ઘણાખરા નિશાળીઆઓને માટે પુરતું વજનદાર ગણાય. વળી એવું કહેવામાં આવે છે કે સર્વેથી ભારે બેટ ઘણાજ દુર ફટકા મારી શકાય છે અને ઘણાક અસલી દપના રમનારાઓએ તે ભારી બેટથી ઘણાક સારા ફટકા માર્યા છે પણ તમારે ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે તે વખત “અન્ડર હેન્ડ બોલિંગ”નો હતો અને હાલના વખતમાં આગળ હાથ કરવાના કરતાં ઝડપવાળી “રેકન્ડ હેન્ડ બોલિંગ”ને લાંબે કટ કરવાનું અને લેંગપર મારવાનું કામ ઘણું ચાલે છે અને ઘણીક વખતે “શીલ્ડ બૉનની” જગા તદ્દન કાઢી નાખવામાં આવે છે તેટલા માટે નાના રમનારા હું તમને વિનંતી કરું છું કે હલકું બેટ વાપરવું કે જે તમારા હાથમાં એક ચાપકાની માફક લાગે અને જેથી જેવી ઝડપવાળી બોલિંગમાં જોઈએ તેમ તમે ઝડપથી પછવાડે હટીને રમી શકો.

અને હવે થોડા શબ્દો ગાઉં એટલે ક્રિયે દેકાણે ખેલોક લેવો જોઈએ તે વિષે કહેવા માગુ છું. ઘણીક બાબતમાં અવગતતાં ઉવિકેટથી કેટલે છેટે ખેલોક લેવો જોઈએ તે બોલની ટપ ક્યાં પડે છે તે પર ઘણો આધાર રાખે છે પણ એક કાયદા તરીકે સહથી સલામત ગાઉં એટલે ખેલોક પોપિંગ ક્રિસથી આસરે ચાર ઇંચ અંદરથી લેવો જોઈએ. આવા ખેલોકથી શુટર્સ એટલે પડીને સરી જતાં બોલ રમવાની તમને સારી તક મળે છે અને વળી તમારેથી વધારે સારી રીતે આગળ રમી શકાય છે કારણ જે તમે ઉવિકેટની નજદીક ખેલોક લેવો તેથી જેટલી જગા તમે રોકી શકો તેના કરતાં તમે વધારે જગા રોકી શકો અને લાંબા ખેલોકથી પાછળ હટી રમતી વખતે ઉવિકેટને મારવાનો

જોખમ થોડો રહેછે અને એક “ ફુલ પિય ” એટલે જમીનને નહીં લાગેલા બાલને જમીનને લાગ્યા અગાઉ અટકાવાને વધારે જોગવાઈ બનેછે. ડાબો પગ ઉવિકેટના કાટખૂણે અને જમણો પગ ઉવિકેટની સમાંતર હોવે જોઈએ. બેઘડક ફટકા મારનારા બેટના હાથના ઉપલા ભાગ તરફ પોતાના હાથ રાખી પકડેછે જ્યારે કેટલાક રમનારાઓ જેઓ સ્થિરતાને માટે પ્રખ્યાત થયલા હોયછે તેઓ પોતાના હાથ ત્રણ કે ચાર ઈંચ જુદા રાખીને હાથો પકડેછે. આગલી રીતે પકડવાથી રમનાર ઘણી વધારે ઝડપથી ફટકા મારી શકેછે અને વળી વધારે લાંબે પહોંચી શકેછે.

પાછલી ઢપના ફાયદા જ્યારે “કટ” અથવા “લંગ” નો ફટકો મારવાની તક મળે ત્યારે તમને તરતજ માલમ પડશે.

બેટસમેને પોતાથી બને તેમ ઉંચો રહેવાને યત્ન કરીને તદ્દન તરો ઉભો રહીને રમવું જોઈએ. બાલ કરવા અગાઉ બોલર તરફ બેટની આખી સપાટી રાખીને અને ઉવિકેટ જેટલો ભાગ ઢાંકી શકાય એટલો ઢાંકીને બેટ ઉંચકવું જોઈએ. જે પળે બોલર બોલ કરવા જતો હોય તે પળે તેની તરફ તમારે બેટ ધણુ ખરું સીધું રાખીને તમારું બેટ ખસોડમાંથી જરા ઉચકવું જોઈએ. જેમ કેટલાક રમનારા કરે છે તેમ જો બોલ પાસે આવી પહોંચે ત્યાંસુધી તમારું બેટ ખસોડના ખાડામાં રાખી મુકો તો તે દડો રમવાને ધણુ ખરું તમને ખચીત વીલમ લાગેછે અને જો બોલ સીધો હોય તો તે તમે તમારી ઉવિકેટથી દુર રાખી શકો તોપણ સોએ નબળાણું ટકા “લંગ” તરફના બોલો અથવા જે બોલો સ્લીપ તરફ આવે તે સધળા તમે ચુકી જશો.

જેમ બને તેમ નીચા ફટકા મારો. હવામાં ઉંચે ચાર પાંચ રનનો ફટકો મારવાના કરતાં જમીન પર બે રનનો ફટકો

મારવો વધારે સારું છે. ઉંચે મારવાથી જલદી અથવા મોડો તમે તમારો દાવ ખોશો કારણ કે કોઈ વખતે બાલ ખચીત “લાંગ ઓન” અથવા “લાંગ ઓફ” પર ઝીલાઈ જશે.

એક રમનારે ઉવિકેટ આગળ આવી પોતાની જગા લીધા પછી તેને ખુબ ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે તેણે એકદમ ફટકા મારી રન મેળવવાની ઉતાવળ કરવી નહીં જોઈએ, ખરેખર જોતાં પહેલી “ઓવરમાં રન કરવા કરતાં વધારે નુકસાનકારક બીજું કંઈ નથી. જ્યાંસુધી તમે બોલિંગ બરાબર સમજી શકો ત્યાં સુધી સ્થિર રમવું એ ઉત્તમ કહેવત તમારે ધ્યાનમાં રાખવી જોઈએ. એ અન્યથા જેવું છે કે બારેક બોલ રમ્યા પછી તમને કેટલો બધો ભરસો આવી શકે છે આ પ્રમાણે જ્યારે તમે તમારા હરીફનું બરાબર માપ લઈ રહો, ત્યારે જેવો તમને ભાગ મળે તેવાજ તમારી રમત દેખાડો અને રન વધારવાને તૈયાર થાઓ છલ્લો વાંચ્ય લખતાં, બેદરકારપણે કેટલાક રમનારા દોડે છે તેનાથી ક્રિકેટના મેદાન ઉપર ઘણાક કમનસીબ બનાવો અને વળી ધાસ્તી ભરેલા અકસમાતો બન્યા છે તે મારા ખ્યાલમાં આવ્યા છે. જે ઉવિકેટ તરફ તેઓ દોડે છે તે તરફ ધ્યાન આપવાના કરતાં તેઓ બોલની ગતી ઉપર ધ્યાન આપીને તેઓ ઉવિકેટની વચ્ચે ધસીને દોડે છે તેથી કરીને વખતે વખત ઘણા દુર દોડી જાય છે અને આ પ્રમાણે વખત ખોત્યો છે અથવા નહીંતો કે જોઈએ તેટલું દુર દોડતા નથી અને રન ખોઈ દે છે. અથવા વળી વધારે ખરાબ એ થાય છે કે બેટસમેનને અથડાવ્યથી થાય છે અને જોકે તેના સોજતીના બેટ અથવા શરીરથી કંઈ ધાસ્તી ભરેલું નુકસાન થતું નથી તો પણ બેમાંનો એક “રન આઉટ” થાય છે. સઉથી સારી યુક્તિ એ છે કે જમણા હાથમાં બેટ રાખીને અને જે ઉવિકેટ તરફ તમે દોડતા હો તે તરફ તમારે ધ્યાન રાખીને હમેશાં જમણી બાજુએ દોડવું.

એવું વારંવાર તપાસી જોવામાં આવ્યું છે કે “શુટર” એટલે જે બોલ પડી સસરી જાય અથવા જે સારી પેઠે ઉછલી ખરાબર “બોલ” કાપી નીકળી જાય છે તેવા દડા રમવા મુશ્કેલ પડે છે.

ખરેખર ફેટલાક “શુટર”થી તો ઘણુંખર ખચીત ઉવિક્ટ પડવાની. તેટલા માટે જે પળે એક બોલ શુટ થાય તેજ પળે પછવાડે હડીને સ્ટમ્પની નજદીક તમારે બેઠ મુકી તે દડા ન અટકાવો.

એક શુટરનો અટકાવ હમેશા સારી રમતુની નિશાની છે અને તે બે અથવા ત્રણ રનના ફટકા કરતાં વારંવાર વધારે શાખાશી મેળવે છે. પાર અને કારપેન્ટર જેવા રમનારા “શુટર” એવા સારી પેઠે રમે છે કે જોકે તેઓ માત્ર તેવા દડા ઝડપથી અટકાવે છે તો પણ અટકાવાના ફટકાના જોરથી એક રન મળી શકે એટલે દુર વારંવાર દડો નીકળી જાય છે.

“બોલ” તરફ જે દડા ઉછલે છે તેમાંના ઘણા ખરા દરેક દડા જોકે રમનારા મારવાનો યત્ન કરે છે તોપણ એટલા બધા તે કટ કરવાને નિષ્ફળ થાય છે તેનું કારણ શું? તેઓ ઘણું કરીને જોઈએ તે કરતાં જલદી મારે છે અને જે તેઓ દડાને આસ્તે મારે તો તેઓ “પોઇન્ટ” યાતો કવર “પોઇન્ટ”ના હાથમાં સહેલાઈથી ઝીલાઈ જાય છે. બીજાઓ વખત સર મારે છે પણ તેઓ આડું બેટ રાખીને રમે છે, તેથી દડો ઘણીક બાબતમાં “સ્લિપ” અથવા લોંગ સ્લિપ હાથમાં આવી જાય છે. “કટ” કરતી વખતે રમનારે જ્યાં સુધી દડો ઉવિક્ટને પસાર કરી જાય ત્યાં સુધી થોભવું જોઈએ અને ત્યાર પછી ઘણું ખરું જમીન તરફ બેટની સપાતી રાખીને તેને એકદમ મારવું જોઈએ. આથી બોલ નીચે રાખી શકાય છે અને જેની ગમ મોકલવા માંગીએ તેણી

ગમ તે જાયછે “કટ” કરતી વખતે દાખો પગ ખૂંટાની માફક સ્થિર રાખવો અને જમણો પછવાડે લટાવવો જોઈએ. લાંબો ખ્લોક લેવાનો ફાયદો અહિયાં જણાય છે, કેમકે વખતે વખત આ પગથી ઉવિકેટ પડી જાયછે અને જે ખ્લોક ઉવિકેટની નજદીક હોયતો તે ખંટ લાગ્યાથી સહેલાઈથી પડી જાય છે.

નાના રમનારાઓમાં એક ઘણી સાધારણ ચાલ એ છે કે તેઓ “ઉવાઈડ બોલ” મારવા જાયછે. ઘણીક વખત રમનાર “આફ” પરનો “ઉવાઈડ બોલ” મારવા ધસેછે અને “પોંછ-ન્ટ” અથવા “કવર”ના હાથમાં ઝીલાઈ જાયછે તેથી કરીને રમનાર પોતાનો દાવ ખોયછે અને પોતાની ટોળીનો એક “રન” વધતે તે પણ જતો રહેછે. અહિયાં માહરે કહેવું જોઈએ કે ઝડપની બોલિંગની વખતે દરેક જણને “ગ્લવઝ” અને લૅંગ ગાર્ડ” પહેરવાની જરૂર છે.

પગમાં ગાર્ડ હોવાથી આપણને ભરસો આવેછે કે દડો પગ પર લાગ્યાથી કાંઈ ઘણી ખરાબ અસર થશે નહીં પણ ગાર્ડ નહીં હોયતો ઘણાક રમનારા દડા આવેછે ત્યારે વાગ્યાની ધાસ્તીથી ખસી જાયછે અને જે દડો વાંકો થઈને અંદર આવેછે તો તે રમનાર ઘણી વખત પોતાની “આફ” તરફની સ્ટમ્પ ખોયછે.

દોડતી વખતે પણ સંભાળ રાખીને આપણુ ખંટ પો-પિંગ ક્રિસમાં મુકવું જોઈએ. પોતાનો સોબતી ઉલટમાં આવીને જોઈએ તે કરતાં એકુ ઇંચ ઓછો દોડેતો એવા તેન બેદરકારપણાથી તે રમનારને ઘણોજ ખીજવાત લાગે છે. જે પળે તમારી ઉવિકેટ તરફના બોલરના હાથમાંથી દડો છુટે તેજ પલે એક અથવા બે વાર ચાલો અને એમ કીધાથી ઘણાક રન તમે જલદીથી મેળવી શકસો. કારણ કે જ્યારે દડો મારવામાં આવે ત્યારે તમે તમારી ઉવિકેટ આગળજ ઉભા રહો તો તેવા કઠણ રન મળી શકે નહીં.

બનતાં સુધી ખોટી બાબતોએ દડો મારવો નહીં જે બાબતો મારવાનો હોય તેજ બાબતો તરફજ મારવો કારણ કે ખોટી બાબતોએ મારવાથી તે રમત જોવાને કંટાળો લાગેછે.

દડો આવે ત્યારે ખીસી જાઓ ના. જો તમે ખીસી જાઓ તો તમને “લેગ” તરફનો કદી સારો ફટકો મળી શકશે નહીં અને વળી તમારી ઉવિકેટ ખોલવી પડી જાય છે અને જો બૉલ અંદર આવે (જે વારે ઘડીએ બને છે) તો વખતસર પાછું અંદર આવવાને તમારેથી ધણું ખર્ચ બની શકતું નથી અને આ પ્રમાણે તમારી “બૉક્સ” સ્ટમ્પ ખુલે છે.

જો તમારેથી બને તો ધણું કરીને આગળ વધીને રમવું પણ સંભાળ રાખવી કે વધવામાં ફતેહ પામશું એવી પુરતી ખાતરી હોય તોજ આગળ વધીને મારવા જવું.

સીધા દડા ગમે તેવા લલચાવનારા હોય તો પણ તે વિષે સંભાળ રાખવી જોઈએ. યાદ રાખવું કે જો તે તમે ચુકી જાઓ તો ખચીત તમે આઉટ થશો તેટલા માટે એવા દડાને ઘટવું માન આપી રમવું. જે દડા બેલ્સથી પાંચ છંચ ઉંચા આવે તેને જવા દેવા અને એવા દડા રમવા નહીં કારણ કે એવા દડા દાખી દેવામાં જો તમે બરાબર પ્રવીન નહીં હો તો તમે ખચીત ઝીલાઈ જશો.

હવે ત્રણ જાતના “લેગહીટ” આવેછે તે વિષે થોડું કહેવું છે. “ટ્રા”, “ફોર્વર્ડ” અને “બેક વર્ડ”. જ્યારે દડો લેગની સ્ટમ્પ તરફ પડતો દેખાય ત્યારે તમે જાણે બેલ્કા કરવા જતા હો તે પ્રમાણે તમારું બેટ સીધું પકડો પણ જે પહે દડો બેટને લાગે તે પહે તમારું બેટ જરા તમારી તરફથી ફેરવી નાંખો એટલે દડો તમારા પગ અને સ્ટમ્પની વચ્ચેથી નીકળી જશે. એ રમતને “ટ્રા” કહે છે. આ રમત રમવામાં ધણો અનુભવ જોઈએછે અને બીનઅનુભવી રમનારાએ તેમ રમવાની જવલેજ કોશીસ કરવી જોઈએ. જ્યારે દડો જરા વધારે લેગ તરફ હોયતો ત-

“लॅग-हीट”

"52."

મારો ડાબો પગ ઉવિકેટ તરફ આગળ કાઢો, અરધા ગોળ ફરો, અને જોમ અને તેમ જોરથી ફટકો મારો. એ રમતને “ફારવર્ડ લંગહીટ” કહે છે.

જ્યારે દડો નજદીકની સ્ટમ્પની અંદર આવતો હોય ત્યારે જમણા પગે પાછા હટો અને સીધું બેટ પકડીને દડો રમો તો તે દડો ઝડપથી લંગ અને લોંગ સ્ટોપની વચ્ચેથી નીકળી જશે. એ “બેકવર્ડ લંગહીટ” કહેવાય છે.

“કટ” એ સઉથી અધરી રમત છે અને જ્યારે દડો ઓછું બેલથી જરા દુર હોય છે ત્યારે તે થઇ શકે છે અને તે તમે કોઇ પખત ધણું જલદી રમો છો અથવા ધણું મોડું રમો છો અને એક રમનાર ખરેખરી “કટ” કરે છે એવું જવલેજવળે બને છે.

જ્યારે દડો ઓછું બેલથી એક ફુટ દુર ઉંચો હોય ત્યારે જમણે પગે પાછા હટીને અને આડું બેટ પકડીને જરા જોરથી ઓલને મારો તો તે પોઇન્ટ અને “શોર્ટસ્લિપ”ની વચ્ચેથી નીકળી જશે.

તરેહ તરેહના દડા જે રમનારને મળે છે તેના ખાસ નામ ફુલપિચ, ટાઇસ, હોપ, હોફ વૉલી, આઉન્ડ બૉલ અને શુટર છે.

પહેલ વહેલાં જેતાં ફુલપિચ રમવાનો સર્વેથી સહેલો લાગે છે પણ ખરેખર તેમ નથી ધણાક સારા રમનારા જમીન પરથી ઉછળતા ધણાક બૉલ રમી શકે છે તેઓએ ફુલપિચ બૉલથી પોતાની ઉવિકેટ ખોધ છે. વળી જે ફુલપિચ બૉલ બેદર-કારીયા મારીએ તો તે બેમાંની એક લોંગ ફિલ્ડ પર ઝીલાયા વગર રેહશે નહીં અને જ્યારે ફુલપિચના બૉલને રમનાર દાખી નાખવાને તજવીજ કરે છે ત્યારે તે બેટને મથાળેથી લાગે અને વારંવાર લોંગ સ્ટોપના હાથમાં બળ્ય છે. જે તમે ધણા ઊંચા ન હો તો સરસ યુક્તિ એ છે કે જે તમારી ઉવિકેટ સે તેના કરતાં ધણા ઊંચો હોય તો તે રમવો નહીં અને જવા દેવો. જે તમને એમ લાગે કે જે તે તમે ચુકી જશો તો તે

તમારી સ્ટમ્પ્સ લેશે તો ઇચ્છાતો તેને દાખી નાખો અથવા
ન્યાં ફિલ્ડ ન હોય ત્યાં મારો.

ટાઇસ એ કુલપિત્રથી જરા નીચો હોય છે. જે તમે
લાંબા હો તો આગળ વધીને મારો. જે લાંબા ન હો તો તમા-
રું બેઠ નીચે રાખીને ખસાક કરો.

લોંગ લોપ જે સીધો હોય તો ઘણીજ સંભાળથી અને
કાંઈ બેઠે રમવો જોઈએ. જેઓ ચંચળ આંખવાળા હોય છે
તેઓ તે જાતના દડા સેલેજ રમી શકે છે પણ એવા દડા દરેક
વખતે જમીનને લાગે છે ત્યારે આડા જતા જાય છે તે રમવાની
ઘણીજ સંભાળ રાખવી જોઈએ. હાઈ વોલ્કી પડ્યા પછી
જરા વધારે ઉછળે છે અને તે રમવાથી વારંવાર ઝીલાઈ
જાય છે.

બ્રાઉન્ડ બોલ જમીન પરથી આવતો એટલે તે જરા
જમીનથી ઉપર ઉછળતો નથી, તેને સ્તીક પણ કહે છે. જે
તેવા દડા ઉંચે બેઠે રમીએ તો ઘણું ખર્ચ ખચીત ઉવિકેટ પડ-
વાની. સરસ યુક્તિ એ છે કે બેઠે સારી પેટે નીચા રાખીને
આગળ રમવું. જે તમે દડાની બરાબર સીધી લીટીમાં બેઠે
રાખશો તો તે મારવામાં સુકશો નહીં અને તે આગળ રમવાથી
બોલરની આગળથી તે નીકળી જશે.

શુટર રમવું સર્વથી મુશ્કેલ છે અને જે બરાબર સં-
ભાળથી નહીં રમ્યા તો ખચીત આઉટ થવાના. જે પળે બોલ
શુટ થાય તેજ પળે પછવાડે હડીને સ્ટમ્પથી એક ઇંચ તમારું
બેઠ મુકા અને તેને અટકાવો પણ તે મારવાની કોશિસ
કરતા ના.

ફિલ્ડીંગ.

જોકે ફિલ્ડીંગ, બેટિંગ અથવા બોલિંગના જેટલી રમુજ
નથી તોપણ તે એટલી અગત્યની છે કે તે ઉપર અખાડા.

"By Gosh!"

કરી શકાય નહીં ને ડોહ પણ સારો રમનાર થવા ઇચ્છતો હોય, તેણે તે બેદરકારથી કરવી ન જોઈએ. ઘણીક મંચ ખરાબ ફિલ્ડીંગને લીધે હારી ગયા છે અને એવા અગણીત દાખલા બન્યા છે કે જો એક રમનાર એક વખત ખરાબ ફિલ્ડીંગને લીધે બચી જાય છે તો તે પચાસ રન કરવા વગર નીકળતો નથી. સંભાળથી ફિલ્ડીંગ કીધાથી કેટલા બધા રન બચાવી શકાય. જે ફટકાના પહેલવહેલે જોતાં ચાર રન મળી શકે તેનો સારી ફિલ્ડીંગને લીધે માત્ર એકજ રન મળે છે અને તેથી વળી ઝડપથી રન કીધો હોય તો મળે છે.

નવા રમનારાએ બેટિંગ અથવા બોલિંગ અગાઉ પહેલે સારી ફિલ્ડીંગ કરવા શીખવું જોઈએ ઘણીક વખતે જે ક્લબમાં સરખે સરખા રમનારા હોય છે પણ એકમાં સારા બાલર અને ફિલ્ડસમેન હોવાથી તે બીજાને સહેલથી મારી જાય છે. સારી ફિલ્ડીંગ માટે રમનારાએ જે મંચમાં સારા સારા રમનારા રમતા હોય તે તપાસીને જોવી જોઈએ. તેઓ કેઈ રીતે દડો અટકાવે છે અને ઉવિકેટ કીપર આગળ નાખે છે તે પર તેઓએ ધ્યાન આપી તે પ્રમાણે કરવા શીખવું જોઈએ.

સારી પેટે દડા અટકાવતા અને ઝીલવાને આવડ્યા પછે દડો સંભાળથી નાંખવા શીખવું જોઈએ. ખરાબ રીતે દડો નાખ્યાથી કેટલા બધા રમનારા જેઓ રન આઉટ થઈ શકે તેઓ બચી જાય છે. તેઓ એટલી ઉતાવળથી દડો નાંખે છે કે દડો ઉવિકેટ કીપરના માથા ઉપર જતો રહે છે અથવા એટલો આસ્તે અથવા આડો નાંખે છે કે તે ઉવિકેટ કીપર જલદીથી ઉંચકી શકતો નથી. સર્વથી સરસ રીત એ છે કે બેલ્સ જેટલો ઉંચો નાખવો; દુર ટપ પડીને દડો આવે તેથી વારંવાર કામ થાય છે પણ જો જમીન સખત હોય અને દડો ઘણું દુરથી ફેંકવો હોય તો એવું બને છે કે તે ઉવિકેટ કીપરના માથા પરથી નીકળી જાય છે.

નવા રમનારામાં બીજી દેખાતી ખામી એ છે કે તેઓ ખેદરકારપણે બેઠા બેઠા કરે છે. સારા રમનારાઓમાં આવર-ઓઝ થતા નથી. જો એકના હાથમાં દડો જાય તો બીજો તે અટકાવાને તેની પછવાડે હોયજ. જો બાહર તરફ દડો નાંખવાની જરૂર પડે અને તે પોતાના આંગળાને ધબ્બ કરવાને ધમ્બીતો નથી તેથી જોરના બોલ તેની આગળથી જતા રહે છે અને જો લોંગ આન અને લોંગ ઓફ બેઠા બેઠા નહીં કરે તો આવર ઓઝ થાય. કપતાનની ફરજ છે કે પોતાના રમનારને સારી પેઠે બેઠા બેઠા કરતા શીખવવું જોઈએ અને જે ઉવિકેટ પર બોલ નાખે ત્યાં ખેત્રજીવણ બેઠા કરવાને ન હોય ત્યાં સુધી દડો સલામત વિચારવો નહીં.

બેટસમેન દોડતા નહીં હોય ત્યારે દડો સંભાળથી ઉવિકેટ કીપર આગળ નાખવો અને તે વખત જોરથી નાખવાની કાંઈ જરૂર નથી. લોંગ સ્ટ્રોક જે બીજી કોઈ પણ ફિલ્ડ કરતાં વધારે વારંવાર ઉવિકેટકીપરને દડો આપે છે તેણે જો કાંઈ રન નહીં થતો હોય તો આસ્તેથી આપવો અને ઉવિકેટકીપર જેમ અને તેમ આસ્તેથી બોલરને આપવો કે જેથી કરીને એવા અગત્યનાં માણસનાં આંગળાને ધબ્બ થાય નહીં.

બોલર અથવા ઉવિકેટકીપર જે પણ ફિલ્ડસમેનને હુકમ કરે તે તેણે માનવો જોઈએ. ઉવિકેટકીપર રમનારને નહીં માલમ પડે એવી રીતે પોતાની આંગળીથી ખતાવીને કોઈ પણ ફિલ્ડની જગા બદલી શકે છે અને રમનાર જે જગાએ ફિલ્ડ નથી ત્યાં ફટકો મારતાં જુએ છે ત્યાં દડો કોઈ ફિલ્ડે અટકાવ્યો તેથી તેને વધારે સંભાળથી રમવાની જરૂર માલમ પડે છે. મિડ ઉવિકેટ અને કવર પોઝિશન એ બે સર્વથી અગત્યની ફિલ્ડ છે અને જે ખચીત ઝીલી શકે અને ઝડપથી બોલ આપી શકે તેવાજ માણસને ત્યાં મુકવા જોઈએ.

એવી ગણતરી કાઢવામાં આવી છે કે બીજી કોઇ પણ ફિફ્ટ કરતાં મિડ ઉવિકેટ સારી હોયતો વધારે રમનારને રન આઉટ કરવામાં આવે છે. જ્યારે રમનાર જુએ છે કે દડો પાંછન્ટ આગળથી નીકળી ગયો હોય તો હવે તેનેથી એક રન સેલેન્થ થી થઇ શકશે પણ જો ક્વર પાંછન્ટ દોડી આવીને બરાબર ઉવિકેટ ફીપરને આપે તો બેમાંનો એક રન આઉટ થાય.

લૉગ સ્ટોપે કોઇ પણ પ્રકારે ઉવિકેટની ધણોજ નજદીક ઉભું રહેવું નહીં જોઇએ. જ્યાંથી તેને એવું ખાતરી ભરેલું લાગે કે તે એક રન અટકાવી શકશે તે જગે તે ઉભો રહે તો તે સ્ટમ્પસની નજદીક ઉભો રહે તે કરતાં વધારે સારી આકરી બચ્ચવશે. કેટલાક દડા જે માથા ઉપરથી ગયા હોત તે તે અટકાવી શકશે એટલુંજ નહીં પણ તે સ્લિપ પર અને લેગ પરના ધણોજ બાલ અટકાવી શકશે અને વળી દડા ઝીલી લેવાને તેને વધારે તક મળી શકશે.

દડો ઝીલતી વખતે મુખ્ય બાબત એ યાદ રાખવી જોઇએ કે હાથ સારી પેઠે સાથે રાખવા. વારંવાર ઝીલવામાં એવું માલુમ પડે છે કે દડો હાથમાંથી તદ્દન સરી જાય છે. કોઇ કોઇ વખતે દડો હાથમાં જરાજ વાર રહેછે અને તરતજ જમીન ઉપર પડી જાયછે તેનું કારણ એ કે આપણે દડા તરફ હાથ લંબાવીએ છે પણ દડો ઝીલતી વખતે દડાની સાથે હાથ પાછા ખેંચી લેવા જોઇએ. ઝીલતી વખતે જેમ દડો આવે તેમ હાથ પાછા ખેંચી લેવા. કારણ કે એમ કાંધાથી દડાનું જોર કમતી થાયછે અને ઝીલનારના હાથને ધણું લાગતું નથી. સારી રીત એ છે પણ તે કરવામાં ધણો અનુભવ જોઇએ છે. તે એ કે દડો આવે તેજો જરા પાછો ઉડાવવો અને પછી તે ઝીલી લેવો.

એ તો ખોદલુછે કે એ પ્રમાણે દડાને જરા ઉપર નાંખ્યાથી દડો સીધો બેટ પરથી આવે તેના કરતાં તે વધારે આસ્તેથી પાછો ની-

ચો આવેછે. વળી શીખામણ અને અનુભવ છતાં કોઇ દિલ્ડ પરનો એવો કમનસીબ હોય કે દડો ઝીલવામાં નિષ્ફળ થાય તો કપ-તાને કાંઈપણ ટીકા કરવા દેવા ન જોઈએ. તે અભાગ્યા રમનારને જે મનમાં દુઃખ લાગેછે તેજ બસ છે અને તેના સોજતીએ ખુમ ખરાડાથી અથવા મસ્કેરીથી તેમાં વધારો કરવો નહીં જોઈએ કારણ કે થોડી પળમાં કદાચ તેવીજ ભુલ તેઓપણ કરે. કપતાને દિલ્ડ પર વાત થતી અટકાવાને પોતાને અને તેટલું કરવું જોઈએ. જ્યારે કોઇ આઉટ થાય ત્યારે વાત કરવાનો વખત છે. પણ જે વખતે બાલર બાલ કરતો હોય તે વખતે દિલ્ડનું ધ્યાન ખેંચવાને યત્ન કરવું એ ખરા રમતીઆળને છાજતું નથી.

બાલિંગ.

બાલ કરવાની ચાર રીત છે પણ ફિલિપ કહે છે તે પાંચ રીત છે તે સઘળી ઘણી ખરી વાપરવામાં આવેછે. પણ આ પ્રસંગે બેજ વિષે બોલવું બસ છે તે બે એ છે કે “અન્ડર હેન્ડ બાલિંગ” અને “રાઉન્ડ આર્મ બાલિંગ” પહેલા પરથી બીજી એક રીત શોધી કાઢી છે. અને સઘળા સુધારાની માફક પહેલાવહેલા તેને વિષે ઘણી અડચણ લેવામાં આવી હતી કારણકે તે રમવામાં વધારે કઠણ હતી અને તેથી દાવ થોડોજ વખત ચાલતો પણ હમણા જેટલી પ્રવીણતા અગાઉ અન્ડર હેન્ડ ઉપર મેળવી હતી તેટલીજ પ્રવીણતા રાઉન્ડ આર્મ પર રમનારાઓએ મેળવી છે.

રાઉન્ડ આર્મ બાલિંગ.

આંગળાં સીવણ ઉપર આડાં રાખીને દડો પકડવો જોઈએ કારણ કે એમ પકડ્યાથી બાલ ટુવીસ્ટ થાય છે એટલે પડ્યા

“ भौलर ”

પછી જરા આડો જાય છે અને તેથી કરીને રમનારને પોતાનો અચાવ કરવો વધારે કઠણ પડે છે. ઘણા ઑલરથી “ઓન” પરથી ટુવીસ્ટ કરી શકાતું નથી અને બીજાઓ એક કલાકના અનુભવમાં જે બાબતોએ ચાહે તે બાબતોએ ટુવીસ્ટ કરી શકે છે. ઑલરે સામી ઉવિકેટ તરફ પોતાનું શરીર રાખીને બરાબર ઉભું રહેવું. મેં ઘણાંકને જોયા છે તેઓ જે ઉવિકેટ તરફ તાકે છે તે તરફ જોવાને બદલે ઉવિકેટની ઘણુંખર ગોળ ફરીને દડા કરે છે. કદાચ લાંબા માવરાથી તેઓ સારી પેઠે ઑલ કરે છે પણ તેઓની ઢપ દેખીતી એવી ઉધી છે કે જેઓ તે જોઈ છે તેઓ તે હસી કાઢે છે.

એવો વિચાર નહીં કરવો જોઈએ કે હંમેશાં ઑલરે એકજ ઢપના ઑલ કરવા જોઈએ. ઘણાંક જણ જે દડા સીધા ન હોય એવા દડાથી પોતાનો દાવ ખોય છે. એક ઍટસમેન જેણે ચારનો લંગપર માર્યો હોય તે એકદમ બીજો તેવોજ મારવાને આતુર થાય છે અને જે ઑલર બીજી રીતે નાંખવાને યત્ન કરે છે તે નાખે છે તોપણ તે રમનાર પોતાનો સરસ ફટકાનો બીજો નમુનો દેખાડવાને યત્ન કરે છે. અને વારંવાર એવું બને છે કે તે પોતાનો દાવ ખોએ છે. જુદે જુદે ઢેકાણે ટપ નાખવાનો માવરો પાડો કે તેથી કરીને ઝીલી લેવાની ઘણી તક મળે છે.

જો એ ઍટસમેનોને જુદું પાડવું મુશ્કેલ માલમ પડે તો તેઓ જે જગે ફટકા મારતા હોય તે જગે ફિલ્ડ આપ્યાથી અને જરા બીજો ઢપનો ઑલ કર્યાથી તે રમનાર પોતાની જગે મારવાને લક્ષ્યાય છે અને ઉક્ષાપ ખાઇ જાય છે જે તેને નુકસાન કારક થઇ પડે છે.

રાઉન્ડ આર્મ ઑલિંગ કરતી વખતે તમારે ઉવિકેટ ઉપરથી બાલ કરવાનો માવરો પાડો તો સાફ. ઉવિકેટની ઉપરથી એટલે રાઇટ (સાઇડ) બાબતોથી અને ઉવિકેટની બાહારથી

નહીં એટલે રાંગ સાધડથી નહીં. પહેલી રીતમાં માત્ર સીધા બાલ કરવાની જરૂર છે કારણકે હાથની ઢપપરથી બાલ બધે . સીધો જઘ શકે અને પાછલી રીતમાં બાલ લેંગ સાધડથીજ આવવો જોઈએ. વળી યાદ રાખવું જોઈએ કે વળી કેટલાંક એવું મત આપેછે કે ઉવિકેટની ઉપરથી બાલ કરે નહીં, ત્યાં- સુધી રમનારને લેંગ બીફાર ઉવેકટ કરીશકાય નહીં એમ બાલ કર્યાથી હરીફની ઉવિકેટ બરાબર જોવાઈ શકેછે અને વળી બીજી રીત કરતાં એમાં તદ્દાવતબી જરા કમતી પડેછે.

બાલરમાં સાધારણ ખામી એ છે કે બાલની ટપ બરા- બર દુર નાંખતા નથી એટલે સામે ઉવિકેટની નજદીક ના- ખતાં નથી એ હાથમાં બરાબર શક્તિ ન હોવાથી થાયછે. જે સરસ બાલ “ બેલર ” ના નામથી ઓળખાય છે તે બાલ બરા- બર ટપ દુર નાંખ્યાથી થાયછે. સુટર પણ ઉવિકેટની નજદી- કની જગાપર નાંખ્યાથી થાયછે. વળી બાલ જે ટુકો નાખ્યો હોય એટલે ઉવિકેટથી દુર નાખ્યો હોય તે સહેલાઈથી રમાઈ શકાય છે કારણકે તે સારી પેઠે જોવાઈ શકાય છે. કારણ કે જમીન ઉપરથી લાગ્યાથી તેનું જોર નબળું થાય છે અને તેની ઝડપમાં અટકાવ થાયછે. જોરથી બાલીંગ કરવી એ પણ નાપસંદ કરવ જોગ છે.

જોરની બાલિંગ રમવાને ઘણુ મુશ્કેલ પડેછે એમ વિચા- રવું ભુલ ભરેલું છે કારણ કે એવું બરાબર જોવામાં આવ્યું છે કે સર્વથી જોરના બાલરો ઘણા આગિટ કરી શકતા નથી. જેમ ધીમી બાલિંગમાં મનમાનતી ટપ નાખી શકાએછે તેમ જોરની બાલિંગમાં નાંખી શકાતી નથી. વળી એક જોરથી બાલ કરનાર બાલર જલદીથી થાકી જાયછે અને પછી આડા આ- વળા બાલ કરેછે અને તેને બદલી નાંખવામાં આવેછે. ચાર ચાર અને પાંચ પાંચ રનની સ્લિપ તરફ ટપ નીકળી જાયછે તે રમનારની ખુશીથી નહીં પણ જોરના બાલને લીધેજ થાય .

છે. તેટલા માટે મારે તમને કહેવું જોઈએ કે તમારે સરસ્વા-
તમાં આસ્તે બાલ કરવા શીખવું જોઈએ. જેમ જેમ તમે
મોટા અને જોરાવર થાઓ તેમ તેમ તમારા પગલાં વધારી
જોર વધારતા જવું. સરસ્વાતમાં પોતાના જોર ઉપરાંત વ-
ધારે જોરથી બલિંગ કરવાથી કેટલાક બાલરે પોતાની બો-
લિંગ બગાડી નાખી છે અને તેમને થોડા વખતમાં માલમ
પડયું છે કે તેઓ કોઈ દૃષ્ટ મેળવી શક્યા નહીં અને તે-
ઓની મહેનતનું ફળ એ નીપજ્યું કે તે તેઓના નામ પર
પુષ્કળ 'બાઈ' લખાઈ છે.

ચોકસું સંભાળ લેવી જોઈએ કે બાલ કરતી વખતે હાથ
ખભાં ઊપર નહીં જાય કારણ મંચમાં જો અમ્મપાયર નો બાલ,
કરે તો મંચમાં ઘણુંજ અસંતોષપણું ઉપજે છે જે મિત્રાચારી
ફિકેટના મેદાનમાં ઘણું કરીને ખચીત હોય છે તેનો ભંગ થાય
છે. તેટલા માટે હાથ ખભા ઉપર ન જાય તે માટે સર્વથી સરસ
ઉપાય કામે લગાડવા જોઈએ.

સ્ત્રો બાલ ઘણી વખત અસરકારક થઈ પડે છે. જેઓને જો-
વાને તક મળી છે તેઓએ જોયું હશે કે વાંકરના સ્ત્રો બાલ કેવા
નાશકારક થઈ પડ્યા હતા. એક તરફ ફાસ્ટ બોલર અને બીજી
તરફ સ્ત્રો બોલર મુકવો એ સુક્તિ વારંવાર ઠીક થઈ પડે છે
કારણ કે બૉટસમેનને એમ ક્યારથી ગભરાટ પડે છે જો તે એ
દૃષ્ટના બોલ જીતી જ રીતમાં રમવાની પ્રજ્ઞ પડે છે. તોપણ
જો સ્ત્રો બોલના ઘણા ફટકા પડે તો તેને તરત બદલી નાંખવો
જોઈએ કારણકે રાજિન્ડ આર્મના ફટકા કરતાં સ્ત્રોના ફટકાથી
રન જલદીથી વધી જાય છે. બોલરે પણ આએ બાળુ પેલી
બાળુ ચપળતાથી ફરવું જોઈએ અને જે બાળુએ દોડો મારવામાં
આવશે એવું તે વિચારે તે બાળુએ જઈને એક બીજી ફિલ્ડની
ગરબ સારવી જોઈએ. સ્ત્રોબોલમાં લેગ તરફથી દુર્વીસ્ટ
કરવામાં મોટો ફાયદો થાય છે. હંમેશા એમ સમજવું જોઈએ કે

લેગ સ્ટમ્પનો ખચાવ કરવો ઘણો કઠણ પડે છે અને તેટલા માટે તે તરફ હુમલો કરવો એ સઉથી સરસ છે. સ્લો બૉલ જે લેગ તરફ જરા પડે તો મારવાને રમનાર પોતાની જગા તરફથી નીકળી જાય છે, તે બૉલ અંદર આવીને તેને અટકાવી શકે તેની અગાઉ તે સ્ટમ્પને લાગે છે. ફિલ્ડની જગા બૉલરના વિચાર પ્રમાણે બદલવી જોઈએ.

ઉવિકેટ-કીપર.

ઉવિકેટકીપરની ફરજ એ છે જે ઍટસમેન જે દડા ચુકી જાય તે અટકાવા, જ્યારે તે ક્રિસની બાહાર જાય ત્યારે તેને સ્ટમ્પ આઉટ કરવો અને દોડતી વખતે રમનાર પોતાનું ઍટ પોપિંગ ક્રિસની અંદર મુકે તે અગાઉ દડો પકડીને ઉવિકેટ પાડી નાંખવી. ઝડપવાળી બૉલીંગમાં આ જગા ઘણીજ જાય ભરેલી છે. તેને હંમેશાં મોજા અને લેગ ગાર્ડ પહેરવા જોઈએ. જો બની શકે તો ઉવિકેટ કીપરને કપતાન કરવો જોઈએ. તે ઍટસમેનની પછવાડે ઉભો રહે છે તેથી ક્રાઇપણુ ફિલ્ડને પોતાના હાથની ગતીથી રમનારને નહીં માલમ પડે એવી રીતે વધારે આગળ પછવાડે આવવાને કહી શકે. આમ કરવામાં મોટી તદબીર જોઈએ છે કારણુ એથી ઘણાક રન બચાવી શકે છે. તેણે જરા વાંકો વળીને ઉભા રહેવું જોઈએ. તેણે ડાબો પગ આગળ કાઢીને હાથ નજદીક સાથે રાખવા અને બૉલની દરેક ગતી પર તપાસીને નજર રાખવી. તેણે લેગ તરફના બૉલ લેતી વખતે ઘણી સાવચેતી રાખવી જોઈએ કારણુ કે જે તે ઘણાજ નજદીક જાય તો કદાચ તેને ઍટસમેનનો ફટકો લાગે. લૉંગસ્ટાપ તેની તરફ બૉલ નાખે કે તેણે બે ત્રણ વાર વધીને બૉલ આસ્તેથી બૉલરના હાથમાં મોકલવો જોઈએ. જે પળે ફટકો મારે તે પળે બૉલની સઉથી દુર જગે ઉવિકેટની બાજુએ ઉભું રે.

“ବିକେଟ-କିପର.”

હવું જોઈએ અને જ્યાં સુધી જાલ નાંખે ત્યાંસુધી ચુપ ઉભુ રહેવું જોઈએ. જાલ એકજ ટપે નાંખવો જોઈએ અને જેમ કેટલાક ખરાબ રમનારાઓ કરેછે તેમ કુદાવતો કુદાવતો નાંખવો નહીં જોઈએ. જેમ અને તેમ ઝડપથી ઉવિકેટ કીપરે ઉવિકેટ પાડી નાખવી જોઈએ પણ જો તે વિચારે કે રમનાર જગાની બહાર છે તો તેને માત્ર એક બેલ પાડવી.

લોંગ-સ્ટાપ.

લોંગસ્ટાપ બાઇઝ અટકાવાને માટે ઉવિકેટ કીપરની પછવાડે ઉભો રહેછે. તેણે ઉવિકેટથી જોઈએ તે કરતાં વધારે દુર નહીં ઉભુ રહેવાને સંભાળ રાખવી જોઈએ નહીં તો હુશીઆર રમનારાઓ દડો તેની આગળ જઈ પહોંચે તે અગાઉ એક બાઈ ઝડપથી કરી જાય. જે પળે તેને જાલ મળે તે પળે તેણે ઉવિકેટ કીપરના હાથમાં ઝડપથી આપવો જોઈએ અને તે બનતા સુધી જાલર તરફ નાંખવો ન જોઈએ. શોર્ટ સ્લીપ ને બેક અપ થવામાં તેણે મદદ કરવી જોઈએ અને લોંગ તરફના રન અટકાવાને ચત્ન કરવી જોઈએ. જ્યારે મેચમાં સ્લો જાલ કરવામાં આવેછે ત્યારે તેણે જાલરની પછવાડે બારેક વારની જગે મોકલવામાં આવેછે.

પોઈન્ટ.

પોઈન્ટ પોપિંગ ક્રીસની સીધી લીટીમાં ઓફ સાઇડે આસરે ૧૨ વારને તફાવતે ઉભો રહે છે. જેમ બોલિંગ વધારે ઝડપવાળી હોય તેમ વધારે સાવધ તેણે ઉભુ રહેવું જોઈએ. તેણે જે ઉપર કહ્યું તે છોટે પેહેલે ઉભું રહેવું જોઈએ અને જેવો રમનાર મારવા જાય તેવો તેણે આગળ આવવું જોઈએ.

અંચળ પોઈન્ટ વારંવાર કવર પોઈન્ટ તરફનો સખત ફટકો અટકાવી શકે છે. ફાસ્ટ બોલિંગની વખતે આ જગા જરા ભય ભરેલી છે અને તેજ વખતે વળી ઘણી અગતની છે. સ્કો બોલિંગમાં તેણે પાંચેક વાર નજદીક આવવું જોઈએ.

શોર્ટ સ્લીપ.

શોર્ટ સ્લીપ ઉવિકેટની પછવાડે ઓછા સાઇડે થોડેક વારને છોટે ઉભો રહે છે. આ જગા પર ઝાઝું દોડવાનું આવતું નથી તેથી કરીને તે જગા હંમેશાં બોલરને આપવામાં આવે છે. જ્યારે બોલ જોરમાં થાય છે ત્યારે દડો ઘણી ઝડપથી આ જગે આવે છે તેટલા માટે એ જગે ઉભો રહેનારાએ ઘણાજ ધ્યાનથી તપાસવું પડે છે નહીં તો દડો કદાચ તેના મોં પર આવીને વાગે. ઉવિકેટ કીપરને ‘બંક અપ’ કરવાની અને જ્યારે ઉવિકેટ કીપર દડા પાછળ દોડે ત્યારે તેની જગે આવવાની તેની ફરજ છે.

કવર પોઈન્ટ.

‘કવર પોઈન્ટ’ પોઈન્ટ પછવાડે થોડે છોટે ઉભો રહે છે. એ જગે ઘણા હુશિયાર માણસ જોઈએ કારણ કે એ જગે બોલ પડ્યા પછી આડો જતો રહે છે અને તેથી માણસ થાપ ખાઇ જાય છે અને દડો અટકાવી શકાતો નથી. તેને પણ ‘બંક અપ’ કરવામાં ચોક્કસ રહેવું જોઈએ કારણ કે તેપણ ઘણાક ‘ઓવર ઓઝ’ અટકાવી શકે છે.

લોંગ સ્લીપ.

જેમ ‘કવર પોઈન્ટ’ પોઈન્ટની પછવાડે ઉભો રહે છે તેમ લોંગસ્લીપ સ્લીપની પછવાડે ઉભો રહે છે જ્યારે તેનાથી

અને ત્યારે લૉંગ સ્થાપને બેંક અપ કરી બીજો રન થતો બચાવવો જોઈએ.

લૉંગ ઑન

‘લૉંગ ઑન’ ઑન સાધડે દુર ઉભો રહેછે. જ્યારે બૉલિંગ ઘણી ઝડપથી થાયછે ત્યારે તે મિડ ઉવિકેટ ઑનની જગે ઉભો રહેછે એવી વખતે બૉલ ઑન અથવા ઑફ તરફ બરાબર મારી શકાતો નથી. તે સારો ઝોલનાર, સારો દોડનાર અને સારો નાખનાર હોવો જોઈએ.

લૉંગ ઑફ

લૉંગ ઑનની માફક લૉંગ ઑફ બરાબર ઉવિકેટની બીજી બાજુએ ઉભો રહેછે.

લૉગ.

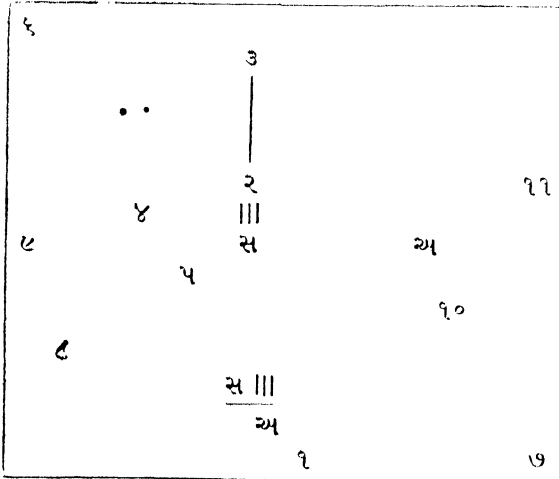
જેટલે તફાવતે લૉંગ ઑન ઉવિકેટથી આગળ ઉભો રહેછે તેટલેજ તફાવતે લૉગ ઉવિકેટની પછવાડે ઉભો રહેછે તેની નજર ઘણી સરસ અને તેમાં ઘણીજ ચંચળાઈ હોવી જોઈએ. લૉગના ફટકા જમીનને લાગ્યા પછી કોઈ ધારે તેથી બીજી બાજુએ નીકળી જાયછે તેટલા માટે લૉગ પર ઉભા રહેનારે જમીન ઉપર પડે તે અગાઉ લેવાની યત્ન કરવી જોઈએ અથવા તે લેતાં દોડતી વખતે સંભાળ રાખવી જોઈએ.

મિડ ઉવિકેટ ઑન અને ઑફ.

રમનારની ઉવિકેટ અને લૉગ ફિલ્ડોની અધવચ ઉભા રહેછે આ ફિલ્ડો તરફ ઘણા કંચ આવેછે તેથી તેઓ ઘણા

ઘણી ઝડપની બૉલિંગમાં ફટકા વારંવાર ઑફ તરફ મારવામાં આવે છે તેથી ૧૧માં ૬ જણને તે બાબતે મુકવામાં આવ્યા છે આકૃતિમાં બતાવ્યા કરતાં મિડ ઉવિકેટ ઑન અને લાગ ઑફ બૉલરની જરા નજદીક જોઇએ અને લૉગ સ્લીપ લૉગ સ્ટાપની નજદીક જોઇએ.

આકૃતિ-૨.

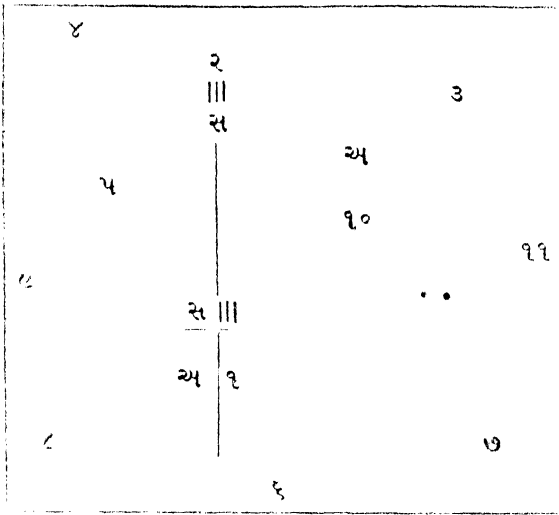

આકૃતિ ૨-“મીડઅમપેસ રાઉન્ડ આર્મ બૉલિંગ.”

સ-રમનાર	૪-શોર્ટસ્લીપ	૮-લૉગઑફ
૧-બૉલર	૫-પોઇન્ટ	૯-કવરપોઇન્ટ
૨-ઉવિકેટ કિપર	૬-લૉગસ્લીપ	૧૦-મિડઉવિકેટ ઑન
૩-લૉગસ્ટાપ	૭-લૉગઑન	૧૧-લેગ
	અ-અમ્પાયર	

આ આકૃતિમાં “થર્ડ મૅન અપ મિડ ઉવિકેટ ઑન” પર આવે છે અને “કવરપોઇન્ટ” ઘણી ઝડપની બૉલિંગે ઉભો રહે છે તે કરતાં વધારે નજદીક ઉભો રહે છે.

આકૃતિ-૩.

આકૃતિ ૩-“રલો અન્ડરહૅન્ડ બૉલિંગ”

- સ-રમનાર ૪-શૉર્ટસ્લીપ ૮-લૉંગબૉક્ષ
 ૧-બૉલર ૫-પોઇન્ટ ૯-મિડલવિકેટબૉક્ષ
 ૨-ટ્રિવિકેટકિપર ૬-એકસ્ટ્રલૉંગબૉન ૧૦-મિડલવિકેટબૉન
 ૩-લેગ ૭-લૉંગબૉન ૧૧-સ્કુઅરલેગ
 અ-અન્પાયર

આ આકૃતિમાં બૉલિંગ રલો હોવાથી લૉંગસ્ટૉપ બ્લેક
 તો નથી તેથી તેને બૉલરની પછવાડે મોકલવામાં આવે છે
 શૉર્ટસ્લીપ ઉવિકેટની ઘણાજ નજદીક ઉભો રહે છે.

મૈત્ર્ય વિષે.

બીજી ક્લબ સાથે એક મૈત્ર્ય રમવાની સઘળી ગોઠવણ કરવા પછીનો વિચાર એ કરવો જોઈએ કે તમારા (૧૧) માણસ કેવા પસંદ કરવા જોઈએ.

ઓછામાં ઓછા ઘણા સરસ (૪) બૉલર લેવા જોઈએ જેની બૉલ કરવાની ઢપ એક બીજીથી ઘણીજ ગુદી હોય. બૉલર બેટસમેન કરતાં ઘણોજ અગત્યનો માણસ છે કારણકે દુનિયામાં સઉથી સરસ બેટસમેનને નશીબથી અથવા અચાનક આકિટ કરી શકાય પણ બૉલર જોડે વારં ઘડીએ બેપરવાઈથી બૉલ કરે તોપણ તેની બૉલિંગ સીધી થાયછે અને તેથી રમવાને મુશ્કેળ પડેછે. વળી એક સારો ઉવિકેટ કીપર લેવો એ ઘણુંજ જરૂરનુંછે કારણકે તે “બાઇઝ” અચાવી શકેછે અને વળી તેને શીલ્ડ પર બીજા કોઇ પણ કરતાં બેટસમેનને આકિટ કરવાને વધારે તક મળેછે. ઉવિકેટ કીપરને કપતાન કરવો જોઈએ કારણકે પોતાની જગાથી બેટસમેનને નહીં માલમ પડે એવીરીતે તે શીલ્ડપરના કોઇને આગળ આવવાને અથવા પછવાડે જવાને તે નિશાની કરી શકેછે. અને એમ જગા બદલ્યાથી તે રમાનાર ઉપર કદાચ સર્વથી મોટી અસર થાયછે.

“લોંગ સ્ટૉપ” પણ સારો લેવો જોઈએ કારણકે “બાઇઝ” થીજ કોઇ વખત એક બોરદુવાળા હારી જાય છે. કોઇ વખતે એવું બનેછે એક બાબુવાળા બીજા કરતાં ગુજ રન વધારે કરેછે પણ તેઓ વધારે બાઇઝ આપેછે તેથી તેઓ હારી જાયછે.

હવે બૉલિંગ વિષે થોડીક સુચના કરું છું. પહેલવહેલે તમારા બે સરસ બૉલરને બૉલિંગ કરવા દો અને તેમને આઠ અથવા દસ ઓવર વેર રહેવા દો. અગરજો સામેના રન જલદી

વધતા ન હોય તો તેમને બદલવાને ઉતાવળ કરતા ના કારણકે બાલરને ત્રણ ચાર ઓવરમાં બદલ્યાથી તે કદાચ બેદરકાર થઈ જાય છે અને જ્યારે તેને પાછી બાલિંગ આપવામાં આવે છે ત્યારે તે આડા બાલ કરે છે અથવા બરાબર રીતે મન દબાને બાલ કરતો નથી ; તેથી સામેની બોરડુવાળાને મોટો ફાયદો થાય છે અને પોતાની બાબુવાળાને નુકસાન થાય છે. જો બે રમનારા ધણો વાર ટકી રહ્યા હોય તો “અન્ડર હેન્ડ રલો બાલ” અજમાવી જોવા એ વારંવાર સારી યુક્તિ થઈ પડે છે અને તે બાલિંગ પ્રમાણે “ફિલ્ડ” આખ્યાથી ખચીત બે-માંનો એક, બે ત્રણ ઓવરમાં ઝીલાઈ જ્યા વગર રહેતો નથી.

તમારા ૧૧ માણસે જેમ બની શકે તેમ પોતાની ઠેરવેલી “શીલ્ડ” લેખને રમવાનો આવરો રાખવો જોઈએ, કારણકે તેમ કસ્યાથી પોતાની “શીલ્ડ” ઉપર બાલ કેમ આવેછે તેની અજમાએસ તેને સારી પેઠે માલમ પડે છે અને મેંચની વખતે ગભરાતો નથી. સારી સારી કલ્પો એમ નથી કરતી, તે વારંવાર હારી જાય છે.

તમારામાંના બે “સ્ટેડી” રમનારાઓને પહેલે અંદર મોકલો, તેઓ ધણાખરા બાલિંગને નરમ પાડે છે અને એમ કસ્યા પછી તમારા સરસ ફટકા મારનાર અંદર જઈને “ફીલ્ડ” પર બંધી બાબુએ મારી શકે છે. એક “સ્ટેડી” રમનારને અને એક ફટકા મારનારને પહેલે અંદર મોકલવા એ કાંઈ ખરાબ યુક્તિ નથી અને “સ્ટેડી” રમનારે પહેલી ઓવર લેવી જોઈએ, જો તે પહેલી ઓવર કાઢડે અથવા તે એક રન મેલવે તો રમતની શરૂઆત સારી થયેલી કેહેવાય છે. જેવું તમને માલમ પડે કે બાલિંગ નરમ થતી જાયછે કે તમારા ફટકા મારનારને અંદર મોકલો.

જો તમારા રમનારાઓને થોડાક રહેલા રન પુરા કરવાને છેલ્લે અંદર જવું હોય તો તમારા સરસ રમનારાઓમાંના

એ ત્રણ પછવાડે રાખી મુકજો. ગરજના વખતમાં ખીકણ રમનાર એવો તો નબળો થઇ જાય છે કે પોતાના દાવો થોડા વખતમાં ખોઇ દેછે.

જેઓ પહેલા અંદર જવા વિષે પૈસો ઉછાળીને પરખાવતાં જાય છે તેઓ અંદર રમવાને જવાને એટલે બેટિંગમાં જવાને હમેશા પસંદ કરેછે, કારણ કે રમતની આખિરીએ રન લેવા કરતાં રન અટકાવાને વધારે સહેલું પડેછે.

રમતના અધવચના વખતમાં સારી પેઠે ખાતું ન જોઇએ કારણ ચાપીને ખાધાથી ઘણાક આગસુ થાય છે અને ખરાબર “ફિટ” રાખતા નથી. વળી દારૂ પીવામાંથી સંભાળ રાખવી જોઇએ તેથી પણ એવાંજ અથવા વધારે ખરાબ પરીણામ થાયછે. મંચ પુરી થાય પછી ગમે તેવું સાફ ખાતું લેવું પણ રમતની વખતે હલકુ ખાતું અને સેહેજ દારૂ લેવો. બધી ચીજ કરતાં તમારા ૧૧ માંના દરેક જણે યાદ રાખવું કે તમારા કપતાનના હોકમને ખરેખર તાબે થવું. મુખ્ય કરીને બૉલરને જ્યારે બદલવાને બલામણુ કરે ત્યારે તેને તાબે થવું જોઇએ.

કલખ રચવા વિશે.

જેઓ રાજગાદીના શહેરની અથવા હરકોઇ મોટા શહેરની નજદીક રહેતા હોય અને જેઓ ક્રિકેટ રમવાની ઉમેદ રાખતા હોય તેઓએ જો તેમનાથી બની શકતું હોય તો પડોશમાં કોઇ ક્રિકેટ કલ્પ હોય તેમાં સામીલ થવું જોઇએ એમ કયાથી તેઓ પોતાના કરતાં ઘણા વધારે સરસ રમનારાઓ સાથે રમવાની ટેવ પાડી શકે છે અને ઘણું કરીને સારી બૉલિંગ સામે રમવાનો મોટો ફાયદો મેળવે છે. જુવાન નવો રમનાર જે કદાચજ પોતાના કરતાં વધારે સરસ રમનાર

સાથે રેજ રમે છે તે કદી પણ આ ઉમદા રમતમાં પ્રવિણ થઈ શકશે નહીં, અને જો કે જે યુક્તિ મેં બતાવી છે તે યુક્તિથી કલ્પના અગિયાર રમનારામાંનો તેને એક થવાને થોડાક વિલમ લાગશે, તોપણ જો તે રમતમાં ખંત રાખશે તો ખચીત થોડા વખતમાં તે તેની ધારણા મેળવશે.

એક નવી કલ્પ ઉભી કરવાની રંજ ખરચ મહેનત અને ન ધારી શકાય એવી છે, અને શરૂઆતમાં જેટલી સંભાળ એક નાનુક રોપાને અથા કોમળ અથવા માદાં બાળક ઉછેરવામાં જોઈએ છે તેટલીજ સંભાળ તે કલ્પ મચવામાં જોઈએ છે. પણ કેટલાકો જેઓ ખંતવાળા અને હિંમતવાળા હોય છે તેઓમાંના વીશેક જો એવું કામ માથે લે તો તેઓ ખચીત ફતેહ પામે.

કલ્પના કાયદા.

૧) કલ્પનું નામ “—————” આપ્યું છે.

૨) વહીવટ કરનારી મંડળી દર વરસે નેમવી તેમાં એક પ્રમુખ, ખજાનચી, મુનશી, અને કલ્પના બીજા છ મેમ્બરોને ચૂંટી કહાડવા.

૩) વહીવટ કરનારી મંડળીની ચૂંટણી કલ્પની સાધારણ પહેલી મિટિંગની વખતે થશે જે મિટિંગ—————માસના—————વારે, દર વરસે ભરવામાં આવશે.

૪) મોસમની વખતે વહીવટ કરનારી મંડળી દરેક માસમાં એઠામાં એઠી એક વખત ભરાવી જોઈએ, જેમાં એઠામાં એઠા ત્રણ જોઈએ.

૫) મોસમ—————માસનાં—————વારથી શરૂ થશે અને—————માસના—————વારે આખર થશે. અને તે વખતે દર અઠવાડીયામાં રમવાના દહાડા—————આ છે.

૬) મોસમમાં દરેક સનીવાર કલ્પના દહાડા તરીકે અને કલ્પ સંબંધી કાંઈ કામકાજ કરવાને વાસ્તે મેમ્બરની સાધારણ મિટિંગના દહાડા તરીકે ગણવામાં આવશે.

૭) જે ગ્રહસ્થો કલ્પમાં સામીલ થવાને ઇચ્છતા હોય તેઓ વિષે એક કલ્પના દહાડે કોઈ મેમ્બરે દરખાસ્ત કરવી અને બીજાએ તેકો આપવો દરખાસ્ત મુક્યા પછી બીજા કલ્પના દહાડે (બેલટથી) એટલે દહા નાખ્યાથી તે પસંદગી કરવામાં આવશે.

૮) ત્રણ કાળા દહા પડ્યાથી તેને ખાતેલ કરવામાં આવશે અને બેલેટમાં પાંચથી ઓછા મેમ્બરો ન હોવા જોઈએ.

૯) મહિનાની શી———અને દાખલ થવાની શી———લેવામાં આવશે.

૧૦ શી મહિનાની——— તારીખ અગાઉ આપવી જોઈએ અને જે નહીં આપે તે તે કલ્પનો મેમ્બર ગણાતો નથી અને ત્યાર પછીના કલ્પના દહાડે તે બીના કલ્પને સેક્રેટરી અથવા ટ્રેઝરરે જણાવવી જોઈએ.

૧૧ નવા મેમ્બરોની ચુંટણી પછી તરતજ શી આપવી જોઈએ અને જે———દહાડામાં નહીં આપે તે તે ચુંટણી રદ થશે.

૧૨ જ્યારે કોઈ કલ્પનું સાથે મંચ રમવાનું સાધારણ મિટિંગમાં ઠરાવામાં આવે ત્યારે તે મંચમાં રમવાને ૧૧ રમનારા પસંદ કરવાનું કામ વહીવટ કરનારી મંડળીને સોંપવામાં આવશે.

૧૩ દર મોસમની આખેરીની અગાઉ ટ્રેઝરરે બધા પૈસાનો હિસાબ આપવો જોઈએ. જે હિસાબ વહિવટ કરનારી મંડળી તપાસીને પ્રેસીડેન્ટની સહી લેઈ કલ્પને માટે ખોદલો મુકવામાં આવશે.

૧૪ જે હિસાબ પરથી એવું માલુમ પડે કે ટ્રેઝરરના હાથમાં કાંઈ નાનું સીલકછે તે તે કલ્પના ફંડમાં આવતે વરસને વાસ્તે નાખવામાં આવશે.

૧૫ દરેક મેમ્બરને કાયદાની ૧ નકલ આપવામાં આવશે.

જેહાંગીર બેજનજી કરાણીનાં પ્રગટ કરેલાં
નામાં અને વારતાનાં પુસ્તકો.

ફરામરજ નામું—બન્ને વાલમો સાથે.—૨૭૮ સદ્ધાનું
મોટું પુસ્તક—કીંમત ફક્ત એક રૂપીઆ—પોસ્ટેજ ૦) =

કેરસાસ્પ નામું—બન્ને વાલમો સાથે.—૪૧૦
સદ્ધાનું મોટું પુસ્તક—કીંમત ફક્ત રૂપીઆ બે—પોસ્ટેજ ર ૦

દારાબ નામું—એક વાલમમાં કમપલીટ.—૧૨૪
સદ્ધાનું મોટું પુસ્તક—કીંમત ફક્ત બાર આના—પોસ્ટેજ ૦) =

અરદાવીરાફ નામું—વધારા તથા સુધારા
સાથે.—એની સાથે “ ગોસ્તે ફરયાનો ”—“ હાદોખત નસ્ક ”
અને “ એકવીસ નસ્ક, ” એ ત્રણ કેતાબો મધારા તરીકે
આપવામાં આવી છે.—કીંમત ફક્ત રૂ ૧—પોસ્ટેજ ૦) =

હાતમ નામું—૧૬ ચીત્રો સાથે.—૧૮૬ સદ્ધાનું
મોટું પુસ્તક—કીંમત ફક્ત રૂ ૦.૧૧, પોસ્ટેજ ૦) =

ચત્રિકા નામું અથવા ચીનના શાહનશાહ.—અને
મગરેબની શાહનશાહનદીનો કીરસો.—બેદી સવાલો સાથની
વારતાનું પુસ્તક—કીંમત ફક્ત બાર આના, પોસ્ટેજ ૦) =

લોક કથા—૨૧ વાર્તાનો મોટો સંગ્રહ.—બહુતા
સાહેર મીં રસ્તમ ધરાનીની કલમથી લખાયલું ૨૪૦
સદ્ધાનું મોટું પુસ્તક—કીંમત ફક્ત રૂ ૧, પોસ્ટેજ ૦) =

રજપૂત વીરરસ કથા—પુસ્તક બીજું.—મીં રસ્તમ
ધરાનીની બહુતા કલમથી રચાયલી છે મોટી રજપૂત
નાવેલોનો સંગ્રહ—કીંમત રૂ ૧, પોસ્ટેજ ૦) =

રાજવીર કથા—૨૦ વાર્તાનો મોટો સંગ્રહ—૨૮૬
સદ્ધાનું મોટું પુસ્તક—કીંમત રૂ ૧.૧૧, પોસ્ટેજ ૦) =

ગુલેસ્તાનનો ગુજરાતી તરજુમો.—આઠ આબનો
તરજુમો નોટસ સાથે કરનાર મીં કાવસજી દીનશાહજી
કીઆસના. કીંમત ફક્ત રૂ ૧, પોસ્ટેજ ૦) = ૥

જેહાંગીર બેજનજી કરાણીનાં પ્રગટ કરેલાં
વાંચવા તથા રાખવા લાયક પુસ્તકો.

અરેબીઅન કીસ્સા-રચનાર મી૦ રૂસ્તમ ધરાંની.
અરેબીઅન નાઇસ અને તેહસ ઉપરથી રચેલી મોટી વારતા.
કીંમત રૂપીઆ એક, પોસ્ટેજ)—

**ઉપકાર કે અપકાર ? અથવા જાની મીતરે બેજન
કીધા.**—તથા અનલરાય અને લાલબા.—૭૨ સદ્ધાનું
મોટું પુસ્તક—કીંમત બન્ને નાટકની ચાર આના—પોસ્ટેજ.)—

બાગો બહાર અથવા ચાર દરવેશ.—ચીત્રો સાથે,
૨૩૫ સદ્ધાનું મોટું પુસ્તક.—કીંમત રૂ ૧૧, પોસ્ટેજ૦)—

ખુલાસે જાદુ—૨૫૦ ખેલોનો મોટો સંગ્રહ.—
૨૧૩ સદ્ધાનો મોટો ગ્રંથ—કીંમત ફક્ત રૂ. એક.—પોસ્ટેજ૦)—

**જાંદગી જોગવાની જુગતી—ઘણી સસતી આ-
વૃત્તી.** કીંમત, કપડાના પુઠાની રૂ. સવા—કાગળના પુઠાના
બાર આના, પોસ્ટેજ)— કુટુંબો તથા નિશાબો માટે જાં-
દગી અને સંસાર સંબંધી પુરાતમ નીતી ઉપદેશો.

આ પુસ્તક પ્રથમ ટિબેટ દેશના ધર્મગુરૂના હાથથી લ-
ખેલી પોથી ઉપરથી એક ચીનાઇ શીલસુફે ચીનાઇ બાપામાં
રચ્યું હતું અને તેના અંગ્રેજી તરજુમાં ઉપરથી ગુજરા-
તીમાં મી૦ ડોસાભાઇ ફરાંમજી રાંદેલીઆએ આ કેતાબ
રચીછે, જેની તારીફ આખા દેશી છાપાએ કીધીછે.

દરેક માણસનો વૈદ અથવા દરદીનો દોસ્ત.—
૩૫૦ સદ્ધાની સસતી વૈદક પોથી—કીંમત રૂ ૧૧—પોસ્ટેજ ૦)—

પારસી લોકોના ધારા-ધર્મો તથા ગુજરાતીમાં.—
જેમાં લગન તથા તલાક બાબેનો સન ૧૮૫૫ નો ધારો,
જંગમ મીલકત બાબેનો ધારો અને વારસા હીસા બાબેનો
ધારો મલી ત્રણ પારસીઓના સંપૂર્ણ ધારાઓ અસલ
ધર્મોમાં તથા તેના ગુજરાતી તરજુમાં તથા સરેહ સાથે
સમાવેલાં છે. કીંમત રૂ ૦૧—પોસ્ટેજ ૦)—

જેહાંગીર બેજનલ કરાણીનાં પ્રગટ કરેલાં
બંદગીના પુસ્તકો.

ઇજ્જતને તથા ગાથાનો યુજરાતી તરજુમો.
કીમત કપડાના એમખોસના પુઠાની રૂ ૧૧—કાગજનાં પુઠાંની
રૂ ૧—પોસ્ટેજ ૦)—૥

અમર મુનાજાત—રચમાર મીઠુ રસતમ ઇરાની.—
૪૮ મોટી મુનાજાતો—કીમત ફક્ત ચાર આના, પોસ્ટેજ ૦)—

સેતાયસ નાંમુ—ખાલેસ બંદગીની કેતાબ.—
કપડાની સુંદર બંધાઇ સાથે—કીમત ફક્ત રૂ. એક.

ગુન્થે—એ—અવસ્તા યાને પવિત્ર અવસ્તાની
બંદગી.—ગુજરાતી બેતોમાં રચનાર મીઠુ રસતમ ઇરાની.

ખોરદેહ અવસ્તા બેતોમાં—પવિત્ર બંદગી
રંગીન એખારતે.—આતશના પાતરાં તથા દાડમનાં ઝાડના
કપડાનાં પુઠાં સાથે. કીમત ગીલ્ટના પુઠાંની રૂ ૧૧, સાદા
પુઠાનો રૂ ૧ તથા પોસ્ટેજ ૦)—૥.

જાહેર ખખર.

લોનતેનીશની જલ્લીઓ તથા બાલો.

અને

બેદમીનતનની જલ્લીઓ, બેટો તથા
સેટલ કોર્ક.

જેઓને જોઇતા હોય તેઓને કીફાયત ભાવે નીચલે
ઠેકાણેથી મળશે.

તંબુઓ કીફાયત ભાવે ભાડે આપવામાં આવશે.

બોમબે જીમખાના મધે
પેસતનલ એદલલ ધારવાર.

જાહેર ખબર.

જ્ઞાનવર્ધક.

સર્વેથી મોટું ૪૮સદ્ગુણ ચોપાનિયું.

(દરમાસની પેલલીએ પ્રગટ થાય છે.)

જેમાં વિદ્યા, હુન્નર, તવારીખ, નિતી,
વારતા. વીગેરે, વીગેરે, તહરેવાર આ
ખદો. જુદા જુદા કસાયલા લખનારા
ઓની કલમથી ખાસ લખાય છે.

તે કપરાંત

૧૨ વર્ષમાં ત્રણ વખત ચોપડીઓની
બેટ આપવામાં આવેછે.

કીમત વર્ષ એકના રૂ. ત્રણ.

“ડોન કવીઝોટ.”

વેલાતથી ખાસ મંગાવેલા ચીત્રો સાથનું.

રમુજી માસિક ચોપાનિયું.

સપ્તેમ્બર ૧૮૮૫થી પ્રગટ થાય છે.

કીમત વર્ષના ૧૨ એકના રૂ. બે.

પોસ્ટેજ અને ચોપાનિયાંના મફત છે.

પ્રગટ કરનાર-જેહાંગીર બેજનજી કરાણી.

નં. ૧૭ તથા ૧૮ પારસી બજાર, કોટ, મુંબઈ.

